

Úvodní slovo starosty
Dům s pečovatelskou službou
Pomáháme potřebným občanům u nás i v zahraničí
Policie varuje
Mateřská škola
Základní škola
Dětský divadelní soubor Strašidlata
Kulturní klub
Klub žen
Osvětimanský smíšený pěvecký sbor
Osvětimanští ochotníci
Klub důchodců
Dovedné ruce člověka
Církevní život
Sbor dobrovolných hasičů (SDH)
Rady pro naše zahrádkáře
Oskeruše
Žijí mezi námi
Český svaz včelařů
Rybářská organizace
Rybářský kroužek v Osvětimanech láká i děti z okolních obcí
Lesní družstvo
Jak občané Osvětiman osídlovali pohraničí
Historická výročí
Restaurování kříže u Martexu
Podzim našeho "A" mužstva v okresním přeboru
Fotbalové žáci
Florbal
Bude kroužek!
Zahájení čtvrté soutěžní sezony mladých šachistů
Šachový klub KK - muži
Petr Blažek - závodník v automobilovém slalomu
Ski park Osvětimany

Osvětimanský zpravodaj vydává Obecní úřad Osvětimany. Kresba na titulní straně studentka SUPŠ Uh. Hradiště Žáková. Redakčně zpracovala PhDr. Marie Náplavová, Mgr. Marie Kordulová, ing. Josef Bartoněk, ing. Eva Bartoňková

Úvodní slovo starosty

Vážení spoluobčané,

v úvodu Osvětimanského zpravodaje Vám nabízím svůj pohled na dění v obci v uplynulých měsících a současně možnost seznámit se s plány vedení obce pro měsíce následující.

Největší stavební akcí obce v letošním roce byla rekonstrukce místní komunikace v uličce za Martexem. Práce v uličce jsou již dokončeny a stavba byla řádně zkolaudována. Realizace ale neproběhla bez potíží. Největším nečekaným zádrhelem byl nevyhovující stav opěrné zdi břehu potoka. Velkou část této zdi bylo nutno vybourat a znovu postavit. Přestože se v průběhu výstavby vyskytly i další nepředpokládané práce, díky vstřícnosti dodavatele stavby, Správy a údržby silnic Slovácka z Uherského Hradiště, nebyly plánované finanční náklady na stavební práce ve výši 1.350.000 Kč překročeny. Akce byla podpořena 400 tisíci korun z Programu obnovy venkova Ministerstva pro místní rozvoj. Málokomu asi uniklo, že jsme v letošním roce vytvořili odpočinkové zákoutí u potoka na Zábrani. Dílo je také zahrnuto v osvětimanském plánu obnovy venkova a jeho součástí byla i oprava pískovcového kříže. I zde jsme narazili na neočekávané obtíže. Stav kříže byl ještě horší, než se původně zdálo, při demontáži a převozu se přes všechnu opatrnost rozpadal na kusy. Ale i v tomto případě se fakturace nakonec pohybovala ve výši předem dohodnuté ceny. Na zvelebení Osvětiman má svůj podíl i Lesní družstvo Osvětimany. Díky dobré spolupráci s jeho vedením byla provedena oprava komunikace u koupaliště. Na tyto práce přispěla obec šedesáti tisíci korunami. Lesní družstvo navíc ještě věnovalo obci frézovanou dřev, kterou byly vyspraveny krajnice. Během roku byly také opraveny chodníky pod parkem, na dolním a horním řádku Újezda. Na třetím řádku jsme opravili závadu na kanalizaci a kostkové komunikaci. Ke zlepšení prostředí na zdravotním středisku přispěly opravy a výměny nevyhovujících hygienických zařízení. V některých částech obce byly provedeny

částečné přeložky vedení místního rozhlasu. Téměř sto tisíc korun z rozpočtu svazku obcí pro provozování vodovodu bylo proinvestováno na přeladění vysílacího kmitočtu radiových stanic na vodojemech.

Dalšími finančními prostředky jsme podpořili životní prostředí. Doplnili jsme v obci nové odpadkové koše, kontejner na plasty u základní školy a s příspěvím dotace bylo provedeno zdravotní ošetření památné lípy u kostela. Letos se nám opětovně podařilo získat dotace ve výši 20 tisíc korun na ošetření zalesnění nad přehradou.

Velice nelibě jsme společně s ostatními starosty nesli zaplevelení zemědělských pozemků v okolí našich obcí. V této souvislosti jsme dvakrát vedli jednání se správcem konkurzní podstaty Agrosovína Boršice a po prodeji tohoto podniku s majitelem společnosti Lukrom, která Agrosovín v listopadu koupila. Dočkali jsme se vstřícného jednání a příslibu blízkého zaorání zanedbaných pozemků. S ulehčením konstatuji, že slib byl splněn, a také z toho vyvozuji, že by mohly skončit zmatky kolem pronájmu zemědělských pozemků od jednotlivých vlastníků. Však si asi mnozí z Vás užili. Samozřejmě nemohu za nikoho cizího ručit, ale z jednání s vedením Lukromu usuzuji, že se jedná o solidního partnera, kterému lze pozemky k zemědělské výrobě pronajmout.

O tom, že Osvětimany v letošním roce opět žily bohatým společenským, kulturním, spolkovým a sportovním životem, podrobně vypovídají další stránky tohoto zpravodaje. Společenským vrcholem byly stejně jako v minulých letech osvětimanské slovácké hody. Oficiálním organizátorem hodů byl Kulturní klub Osvětimany a obecní úřad, ale velmi důležitou roli při přípravách sehrál zápal a zanícení osvětimanské mladé chasy. Věřte, že je radost sledovat, s jakým potěšením se naše mladá chasa při udržování nádherné tradice hodů schází. Všichni, kteří se na zdařilé přípravě hodů podíleli, zasluhují velký dík.

Letošní hody ale byly oproti těm předchozím výjimečné nedělním setkáním stárků z let 1966-2005. Organizátoři této svého druhu první akce v Osvětimanech rozeslali přes sto pozvánek, a to nejen stárkům a stárkám, ale i těm, kteří mohou být směle považováni za zakladatele osvětimanských hodů. Pozvání se dostavili v počtu, v jaký jsme se ani neodvažovali doufat, měl jsem tu čest potřást pravicí a předat pamětní list více jak devadesáti z nich. Myslím, že své účasti nelitovali, že zažili hodně milých setkání a že se za doprovodu Osvětimanské cimbálové muziky všichni příjemně bavili. Díky Kulturnímu klubu jsou sváteční chvíle letošních hodů, a i setkání stárků, zaznamenány na videokazetě a DVD.

Svátečním dnem byla pro naši obec i první zářijová sobota, kdy se v kostele sv. Havla konalo biřmování za účasti olomouckého arcibiskupa Msgr. Graubnera.

V naší obřadní síni zažíváme v průběhu roku mnoho dalších svátečních dní, které, ačkoliv by se na první pohled zdálo, že jde o záležitosti rodinné, jsou významné a slavnostní pro společenství celé naší obce. Hovořím o svatbách a jejich kulatých výročí, oslavách zletilosti, setkání rodáků, přijetí nejstarších občanů či školu vycházejících žáků. Letos mám osobně, a nedá mi to, abych to zvláště nezvedl, velkou radost z nárůstu počtu narozených dětí, které jsme měli to potěšení přivítat do života. Velmi si přeji, aby se hodně dětí rodilo v Osvětimanech i v příštích letech.

Ne vše se však daří, jak bychom si představovali. V uplynulém pololetí jsme byli nuceni z úsporných důvodů přikročit k omezení promítacích dnů v kinokavárně. Náklady na provoz kina kvůli zdražování půjčového za filmy a nárůstem cen energií vyšplhaly do neúnosné výše a přitom, při vši snaze zajistit atraktivní filmové tituly, návštěvnost pozvolna klesá. Nyní tedy promítáme jedenkrát za čtrnáct dní a další provoz kina bude záviset především na vývoji zájmu diváků.

V rámci spolkového a společenského života obce jsme v uplynulém období věnovali zvýšenou pozornost hasičům, kulturnímu klubu, fotbalistům a mladým šachistům. Hasiči si naši i Vaši podporu určitě zaslouží. V posledních letech výrazně omladili zásahovou jednotku a zvýšili své aktivity zacílené na zkvalitnění činnosti v jejich hlavním poslání – ochraně života a majetku před požáry. Obec jim vypomohla pořízením a doplněním jejich zásahového a požárně sportovního vybavení. Jsem také rád, že samotní hasiči neskládají ruce v klín a nečekají, co jim spadne do klína, ale sami se snaží hodně si pomoci vlastními silami. Kulturní klub považujeme za velmi důležitou, užitečnou a nenahraditelnou součást společenského dění v Osvětimanech a snažíme se činnost jednotlivých složek klubu všemožně podporovat. Fotbalistům, již třetím rokem tolik úspěšným, poskytuje obec finanční podporu, podílí se na údržbě hrací plochy a technické údržbě vybavení hřiště. Nedávno obec požádala o dotaci na rekonstrukci hrací plochy. O přidělení prostředků by mělo být rozhodnuto na jaře. Osvětimanská šachová mládež je díky nezměrné obětavosti pana Karla Pilaře v citlivém období raketového vzestupu svých aktivit. Již teď začínají být mladí šachisté postrachem pro tradiční šachové bašty v okolí a pokud se podaří nastoupenou cestu udržet, budou brzy šířit slávu Osvětiman nejen v krajském měřítku. Věřím, že se to povede, zvláště po tom, co část organizační zátěže přebrala obětavě na svá bedra ing. Eva Náplavová.

Členové obecního zastupitelstva usilují o Osvětimany živé a aktivní a o pestrý život v Osvětimanech. Proto vítáme každou aktivitu, která život v Osvětimanech obohatí, Osvětimany zviditelní a třeba i přinese nějaké pracovní místo. Z toho důvodu jsme se spolu s ostatními členy zastupitelstva podle všech svých možností snažili podporovat výstavbu lyžařského areálu na Dolních pasekách. Výstavba areálu se dnes chýlí ke konci a my máme velkou radost, že se blíží den, kdy se z kopce spustí první sjezdaři. Snahou obce i pana Mynáře je připravit přilehlou vodní plochu pro bruslení, a to pokud možno i při večerním osvětlení. Přejeme ing. Vratislavu Mynářovi a současně i Osvětimanům, aby se jeho lyžařský areál stal oblíbeným turistickým cílem, místem setkávání obyvatel Osvětiman a impulsem pro nárůst zimních aktivit v Osvětimanech.

Letní sezóna již tradičně táhne do naší obce mnoho návštěvníků. Bylo tomu tak i letos, i když letošní léto příliš

prázdninovým aktivitám nesvědčilo. Projevilo se to zejména na provozu obecního koupaliště, které bylo během prázdninových měsíců otevřeno pouze sporadicky, a proto ztráta z provozu koupaliště je letos vyšší, než v uplynulých letech. Koupaliště provozujeme na výjimku udělenou okresní hygienickou stanicí. Protože však příští kalendářní rok je posledním funkčním rokem současného zastupitelstva, ponechali jsme rozhodnutí, jestli vložit finanční prostředky do nákladné rekonstrukce koupaliště, zastupitelstvu novému. Blíží se listopadové komunální volby 2006. Ale ještě před sebou máme úkoly, které bychom rádi splnili. Patří mezi ně úprava asfaltové plochy na školním hřišti, stavební úpravy knihovny a zejména rekonstrukce komunikace na Zábrani. Posledně jmenovaná akce bude finančně náročná. V současné době hledáme nejsnadnější cestu k její realizaci a posuzujeme varianty jejího finančního zabezpečení. Bude-li úspěšná žádost obce o přidělení finančních prostředků na rekonstrukci hrací plochy fotbalového hřiště, proběhnou tyto práce také v příštím roce. Celá akce by měla být realizována z dotačních prostředků, takže finančně nezatíží rozpočet obce.

V prvním čtvrtletí čekají obec dvě poměrně zásadní záležitosti související tak či onak s naší základní školou. První z nich je prodej školní bytovky. Zastupitelstvo určilo, že veškeré zdroje získané z tohoto prodeje budou použity pro potřebu oprav budovy základní školy. Druhou událostí bude výběrové řízení na místo ředitele základní školy, které se uvolní koncem školního roku odchodem současné ředitelky do důchodu. Obsazení místa ředitele školy nepodceňuji, vím, že tato volba bude pro obec, a zvláště její budoucnost, nesmírně důležitá. Velmi si přeji, aby nový ředitel navázal na úspěšnou a záslužnou práci stávající ředitelky, Mgr. Marie Kordulové. V poslední době mi udělalo radost zejména zavedení výuky základů anglického jazyka v mateřské škole, ocenění paní ředitelky za rozvoj a přínos k výchově dětí k ochraně životního prostředí v kategorii ředitel školy a propůjčení titulu "Škola udržitelného rozvoje" od ministryně školství a Klubu ekologické výchovy.

V letošním roce ztráta ze svozu odpadů opětovně vyšplhala až ke 130 tisícům. Pro snížení nákladů může něco udělat každý z nás, a to především důslednějším tříděním odpadu a tím, že do kontejnerů budeme ukládat jen to, co do nich opravdu patří. S pravidly ukládání odpadu se Vás pokoušíme seznámit snad v každém zpravodaji. Jelikož je naším cílem snížení ztráty pod 100 tisíc Kč a protože opětovně dojde k nárůstu ceny svozové firmy, pro rok 2006 dojde k nárůstu poplatku za odpad. Usnesení zastupitelstva o výši poplatku naleznete koncem roku na našich internetových stránkách nebo na úřední desce obecního úřadu. Cena vodného a stočného zůstane pro příští rok pravděpodobně nezměněna.

Koncem prvního pololetí následujícího roku budeme opět mít možnost jít k volebním urnám a zvolit ty, kteří budou o našich osudech rozhodovat v parlamentu v následujících čtyřech letech. Volba to bude těžká a v mnoha případech budeme místo svých favoritů asi vybírat spíše nejmenší zlo. Neutěšený pohled na počínání stávajícího zákonodárského sboru by nás mohl lehce svést k úvahám o ceně našeho volebního hlasu. Nedejte se prosím zmást takovými myšlenkami, dostňte své odpovědnosti spolurozhodnout o budoucím životě v naší vlasti, přijďte k volbám dát hlas alespoň tomu nejmenšímu zlu.

Ty z Vás, kteří s obecním úřadem udržují elektronický kontakt, upozorňuji na změnu adresy, ke které jsme přistoupili z úsporných důvodů. Nyní tedy můžete na obecní úřad do účtárny psát na adresu obec.osvetimany@quick.cz nebo přímo do mého počítače starosta@osvetimany.cz. Budu Vám vděčný za Vaše náměty a připomínky, kritiku chápu jako pomoc pro zlepšení práce obecního úřadu a poskytovaných služeb pro Vás, osvětimanské občany.

Poslední dobou jsem nejednou zaslechl pochvalu na vzhled naší obce, našim hostům a návštěvníkům se Osvětimany a jejich vzhled líbí. Víím, že největší zásluhu na tom máte Vy, obyvatelé Osvětiman, a že bez Vaší pomoci, není možné naši vesnici krásnou udržet. Proto Vás prosím, abyste vzhledu a údržbě obce věnovali větší pozornost, zejména pak v okolí vlastních domů. Všem, kteří tak činí již nyní, mnohokrát děkuji.

Přeji Vám všem příjemný a klidný vánoční čas, mnoho zdraví a štěstí v novém roce a spokojený společný život v Osvětimanech.

Josef Bartoněk, starosta

[Nahoru]

Dům s pečovatelskou službou

Život člověka probíhá podle určitých přírodních zákonů. Od zrodu přes věk batolení, dětský, mládí a dospělost až k zenitu sil a možností. Pak nastává období sestupu. Pravidla velmi podobná platí i pro život budov a institucí, tedy i pro zdejší DPS. Po čtyřech letech provozu má toto zařízení období dětských nemocí a hektických změn zdárně za sebou, život obyvatel nabral svůj poklidný rytmus a změny přicházejí jenom sporadicky s odchodem jedněch a příchodem jiných klientů.

V tomto roce opustili DPS dva obyvatelé. Pan V. Cencinger se odstěhoval do DPS v Kunovicích a MUDr. E. Kostýlek, který se odstěhoval do DPS v Kyjově. Na místo pana Cencingera se nastěhovali paní Křemečková T. a pan Bruško I., byt po panu Kostýlkovi obsadili manželé Jadníčkoví. Pan Bruško se z nového bydlení těšil jen velmi krátkou dobu, dne 9. září zemřel. Byl vůbec prvním, kdo zemřel ve zdejší DPS.

Další změnou je nástup nové uklízečky. Paní Struhová K. se v současné době věnuje povinnosti z nejkrásnějších – pečuje o další výhonek bohatýrského rodu Struhů - malého Vojtíška. Místo uklízečky převzala paní Pešková

Eva.

Samotní obyvatelé se už sžili s prostředím i sebou navzájem a tráví svůj čas podle svých představ, možností a zájmů. Názorným potvrzením rčení, že duchodem život nekončí, by mohl být pan Karel Pilař. Už tři roky se v obci věnuje práci s mládeží. Vede kroužek šachu a stolního tenisu a děti pod jeho vedením dosahují významných úspěchů nejen v rámci okresu. Trénování svých svěřenců věnuje veškerý svůj čas. Velký dík patří též paní L. Pfefferové, která pomáhá při zvelebování obce.

Helena Indrová

[Nahoru]

Pomáháme potřebným občanům u nás i v zahraničí

Humanitární sbírka pro Diakonii Broumov se konala již podruhé v letošním roce a opět našla pochopení u našich občanů. Organizoval ji OÚ ve dnech 26. - 30. září v prostorách bývalé keramické dílny Denisa. Celkem bylo sesbíráno 126 pytlů textilií. Naši občané opět dokázali, že jim není lhostejný osud potřebnějších občanů doma i v zahraničí. Proto poděkování patří nejen všem dárcům, ale i organizátorům paní H. Motalové, J. Čevelíkové, H. Bilíkové, P. Chaloupkové a M. Náplavové. Ve spolupráci s Diakonii by chtěla naše obec pokračovat i nadále.

Nadace, která svými finančními příspěvky plně pomáhá všude tam, kde si jedinec nebo společnost nystačí. Díky ní může být i v řadě obcí rozvíjena činnost spolků a kroužků, které plně napomáhají jednak k využití volného času dětí a mládeže, ale zejména k rozvoji jejich tělesné i duševní stránky. V letošním roce se zřizovatel Ivo Valenta rozhodl poskytnout vyšší částku a vyslyšet tím více přání a potřeb žadatelů. Rozdal 10 milionů Kč prostřednictvím pěti vypsanych grantů. Byl vyhlášen grant zdravotní, grant na podporu školství a zájmové činnosti, grant na podporu církve, grant kulturní a sportovní. Z Klubu kultury si o finanční příspěvek z grantu kulturního požádal Ochotnický divadelní spolek (získal 40.000,- Kč). Z grantu sportovního si podali žádost mladší šachisté a florbalisté. Bohužel do konce vydání časopisu nebyly vyhlášeny výsledky. Přesto doufáme, že i pro ně bude ruka nadace štědrá. Děkujeme.

[Nahoru]

Policie varuje

- Nedůvěřujte neznámým lidem.
- Nepouštějte cizí osoby do domu nebo bytu.
- Jednejte s nimi pouze před dveřmi nebo přes okno.
- Nevěřte každému, kdo Vás za dveřmi žádá o možnost si zatelefonovat, použít WC, či o jinou pomoc.
- Zaměstnance různých firem, jako elektrikáře, plynaře, telefonní mechaniky apod., pouštějte pouze v případě, že jste si je sami objednali nebo tyto organizace vám předem návštěvu oznámily. To se týká i zaměstnanců sociálního zabezpečení. Tito pracovníci se musí prokázat příslušným průkazem.
- Pokud k vám cizí lidé přijedou vozidlem, pokuste se zapamatovat barvu a poznávací značku, popřípadě si ji zapíšte.
- Nabídku zboží od podomních prodejců, pokud o ni máte zájem, si prohlédněte pouze venku, neboť tyto osoby, pokud je vpustíte do domu, se dopouštějí krádeží.
- Nepřechovávejte doma větší hotovost.
- Máte-li podezření, že se děje cosi podezřelého, zavolejte okamžitě na bezplatnou linku policie 158

[Nahoru]

Mateřská škola

„Mateřská škola se začlenila do vzdělávací soustavy, stala se školou.“

Vážení rodiče, chtěla bych Vám nabídnout část zajímavého článku z časopisu Informatorium pro MŠ.

Podle zákona z ledna letošního roku se v ČR stává rámcový vzdělávací program pro předškolní vzdělání závazným dokumentem, podle něhož předškolní vzdělávání doplňuje a obohacuje rodinnou výchovu odbornou péčí a zajišťuje s ohledem na potřeby dítěte přiměřeně aktivizující prostředí pro rozvoj a učení. Podle tohoto zákona je v posledním roce před vstupem dítěte do školy tato péče bezplatná. Ostatní děti platí finanční příspěvek – školné.

Vzhledem k časté zaneprázdněnosti rodičů dochází k situaci, kdy rodiče místo toho, aby s dětmi šli na procházku, aby dětem sami vyprávěli, předčítali si s nimi, zajistí přehrávač, pustí jim televizi nebo je posadí k počítači.

A pak se ptáme, proč u dětí vzniká necitlivost, lhostejnost a agresivita. Nedostatek zájmu ze strany dospělých přináší potřebu exhibice a prezentace za každou cenu. Lhostejnost a nedostatek vztahu vyústí v potřebu ventilovat, je třeba i vyvoláním nežádoucí pozornosti v podobě ubližování druhým a soustředěním se na ty, kteří se nedovedou bránit. Divíme se, že ve vztahu k cizím věcem, okolí i lidem bývají dnešní děti často lhostejné a

nešetrné. Jsou obklopené spoustou módních věcí a drahých hraček, které vlastně vůbec nepotřebují, s nimiž se zabaví jen chvíli a bez lítosti je odloží nebo zahodí.

Výchova potřebuje reálný čas a bezprostřední kontakt dospělého s dětmi. Odjakživa vyžaduje, abychom měli na děti dostatek času, věnovali se jim a žili s nimi společně tak, jak chceme, aby v budoucnu žili i ony.

Přes své výsadní postavení bojuje dnešní dítě často s emocionálními problémy, protože mu chybí úzká citová blízkost dospělého a ne zřídka i základní jistota rodinného zázemí.

Proto bychom měli pečlivě zvažovat, co je v současnosti pro školní vzdělávání skutečně rozhodující a nezastupitelné a nosné s vědomím, že lidskou moudrost netvoří jen vědění samé, ale také hloubka citu.

Informatorium 2005

Zamysleme se nad těmito slovy: Máme svá měřítka důležitosti, úspěchu, moci a majetku. Tolik jsme se svým dítětem odcizili. Co o světě svých dětí vlastně víme? Co víme o jejich touhách, přáních a radostech? Kolikrát denně je pochválíme a obejmeme? Kolikrát denně jim řekneme, že je máme rádi? Jak často je dokážeme pochválit? Spíš čekáme na jejich chyby a zbytečně je káráme. Stojí ony vůbec o naše úspěchy a slávu? Nestojí, stojí mnohem více o náš čas a projevený zájem. Dávejte jim lásku a porozumění.

Přeji všem dětem, aby každý den byl pro ně „Dnem dětí.“

Blíží se Vánoce světla pomalu přibývá. Zvonění zvonečku zahajuje slavnostní večer. Přejeme si navzájem radostné a pokojné Vánoce. Kéž by nám zůstalo otevřené srdce pro radost a lásku i pro další dny v roce. Abychom k sobě nebyli milí jen o Vánocích, ale aby podobných chvil v našem životě přibývalo!

Poděkování za dárky k vánocům v roce 2004 patří manželům Vykoukalovým V. P. M – TRANS, s. r. o., prodejně Martex, Klubu žen a paní Korvasové za kreslicí papíry.

Informace mateřské školy:

„Zákon č. 204/2005, který se promítne do novely vyhlášky o předškolním vzdělávání, sice nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2006, ale dětem maminek na mateřské dovolené umožní pobyt v mateřské škole čtyři hodiny denně až od 1. února 2006. Přejícné ustanovení zmíněného zákona totiž říká, že rodičovský příspěvek se vypočítává až od počátku kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž tento zákon nabyl účinnosti.“

Od školního roku 2005 – 2006 se vyučuje v naší mateřské škole 2x týdně anglický jazyk paní učitelka Mgr. Hana Budíková

Mgr. Jaroslava Hučková

[Nahoru]

Základní škola

Konec kalendářního roku, znamená pro nás, kteří dělíme svůj život na roky školní, téměř polovinu. Ten letošní začal ve znamení příprav k napsání školního vzdělávacího programu. Jelikož nemám jinou možnost, jak rodičovské i ostatní veřejnosti tuto problematiku objasnit blíže, využiji této příležitosti. Na základě zákona by měla každá škola zpracovat svůj školní vzdělávací program (ŠVP), jehož mantinely určuje rámcově vzdělávací program (RVP) do školního roku 2007/2008, kdy by měl tento dokument vstoupit v platnost. Bude to práce nelehká, náročná na čas i pedagogické schopnosti všech zúčastněných. Škola v něm bude mít možnost formulovat své vzdělávací záměry, co chce dělat pro naplnění svých cílů, jaké bude volit postupy a metody a co je pro ni prioritou. Chci připomenout, že to bude veřejný dokument, který bude kontrolován školní inspekcí a projednává ho i školská rada, jejímiž členy jsou i rodiče dětí a zástupci zřizovatele. Rodiče i škola si budou moci ještě více vzájemně pomáhat ve výchově a vzdělání dětí, aby nalézali společně ty nejhodnější cesty.

V další části bych Vás ráda informovala o některých z mnoha aktivit, které se již mnohdy staly součástí života naší školy. Protidrogovým preventistou je již delší dobu paní učitelka Mgr. Lenka Vavrušová, která úzce spolupracuje s aktivistkami z řad žáků. V tomto roce jsou to žákyně osmé třídy Helena Vašková a Jitka Pazderová, které jezdí na školení a působí v rámci „Peer programu“ v naší škole. Od října již opět probíhá předtaneční výchova žáků deváté třídy, opět pod vedením paní učitelky Z. Uříčářové. Jelikož je v této třídě nesourodý počet chlapců a dívek, vypomáhají žákyně z osmé třídy. Krásné výrobky našich žáků z hodin výtvarné výchovy a výtvarných kroužků opět reprezentovaly naši školu na výstavě v Uherském Hradišti. I v letošním roce zahájil svou činnost kroužek florbalu pod vedením pana R. Struhy. Oblíbený kroužek flétníček si může doplnit svou výbavu díky grantu podaného ředitelkou školy od „Nadace dětí – kultura a sport“ v částce 10 000,- Kč. Stejně jako výtvarný kroužek, který dostal od této nadace částku 5 000,- Kč. Dále pracuje ve škole kroužek stolního tenisu pod vedením pana K. Pilaře. Nově začal pracovat kroužek přírodovědný, který vede pan učitel T. Kordula a kroužek turistický, pod vedením paní učitelky M. Placarové. Dramatický kroužek pracuje i nadále pod vedením paní učitelky H. Budíkové. Žáci naší školy se zúčastnili soutěže nazvané „Díky za pohádku“ a velmi dobře se umístili i v krajském kole. Jejich práce byly vytisknuty ve sborníku „Díky za pohádku“, vydala Krajská knihovna Františka Bartoše ve Zlíně spolu s Knihovnou Kroměřížska. V kategorii 1. – 3. třídy obsadil 3. místo Roland Černochoch se svou básní „Křeček“

Neoddělitelnou součástí školy je i školní jídelna. V jejím personálním obsazení přišlo od 1. listopadu ke změně. Do zaslouženého důchodu odešla paní Anežka Černochochová, které bych chtěla tímto poděkovat za

dlouholetou obětavou práci .Na její místo nastoupila paní Ivana Vajčnerová .Závěrem chci popřát Vám všem hodně zdraví pohody a spokojenosti do dalšího roku.

Mgr. Marie Kordulová

[Nahoru]

Dětský divadelní soubor Strašidlata

“Strašidlata” se v tomto roce činila. Nejprve svým představením roztleskala celou školu a po zimní úspěšné premiéře pohádky o vodnicích a čarodějnicích v osvětivanském kulturním domě se na jaře vydala za hranice obce a to do Velkého sálu uherskohradištské Reduty. Vystoupila na Benefičním koncertu pro Nadaci „Děti kultura a sport“ a se zkrácenou verzí pohádky Strašidlata. I tady se děti setkaly s potleskem spokojeného publika a k jejich velké radosti o nich psal i místní tisk. Díky finančnímu grantu nadace byla zakoupena nová ozvučovací technika, kterou jistě ocení nejen malí divadelníci. V dubnu se děti představily na divadelním festivalu Žebříňák opět v Uherském Hradišti, kde se naši Strašidláci setkali s řadou dalších divadelních nadšenců z celého kraje. Konkurence i tréma dětí byla veliká!!! Přesto obstáli na jedničku ! Samozřejmě, že nespí na vavřínech a už pilně nacvičují novou pohádku O líném Honzovi, na kterou se můžete těšit s příchodem jara. Soubor se letos obměnil, některá Strašidlátka odešla a těm patří poděkování za jejich pilnou činnost a přání všeho dobrého. Těm stávajícím a nově přichozícím Strašidlátkům přeji mnoho radosti, tvořivých nápadů a elánu. Všem našim příznivcům děkujeme a přejeme klidné a spokojené vánoční svátky i celý nový rok.

Hana Budíková

[Nahoru]

Kulturní klub

Blíží se konec kalendářního roku a nastává čas, kdy hodnotíme kulturní dění v obci za tento rok. Opět zjistíme, že to byl rok náročný na přípravu a realizaci řady úspěšných kulturních akcí, které organizoval klub společně s jeho jednotlivými složkami (nejvíce Klub žen) a ve spolupráci s obecním úřadem.

Významnou událostí, která patří k těm vrcholným v naší obci, byly opět hody a letos i setkání stárků z let 1966 – 2005.

A je tu opět podzim a s ním měsíc září, který je v naší obci proslulý přípravou na tradiční hody. Každou sobotu se schází v přísálí kinokavárny chasa. Vyrábí zde krepové růže na výzdobu“ žůder“ stárků a obecního úřadu a nacvičuje program na večerní vystoupení. Letos pod vedením slečny B. Chrbjátové. Nejdůležitější přípravu ovšem vyžadují kroje. Je zapotřebí, zkontrolovat, zda jsou v pořádku jejich jednotlivé součásti a znovu nechat některé z nich upravit. Musí to být s předstihem, poněvadž hodů v okolí je hodně a žen, které kroje ještě umí upravit, málo. U nás k nim patří paní A. Zálešáková a K. Struhová. Ostatní je na maminkách. Pozadu nesmí zůstat ani dětské kroje.Vše je již připraveno a můžeme hodovat.

Každý rok ve stejnou dobu, stejné kroje, stejný program. Osobě neznalé by přišlo, že hodové veselí nemůže přinést nic nového a přece je to pokaždé jiné. Pestré kyjovské kroje zaplní celou vesnici a zpěv se nese daleko od průvodu chasy, v jehož čele letos šli stárce Ondřej Berka, Aleš Már a stárky Alžběta Palánová a Kamila Pončíková. Svůj úkol zvládli na jedničku. Právo uchránili, na zábavě se nepobili a nechyběli ani na nedělní ranní bohoslužbě a odpoledním setkání stárků.

Nezbývá, než poděkovat hodové chase, obecnímu úřadu a obětavým pořadatelům z Kulturního klubu, zejména Klubu žen, kteří mají sílu o hodech bavit nejen svou rodinu, ale i ostatní. Děkujeme.

V nedělní hodové odpoledne se konalo setkání stárků 1966 – 2005. Z pozvaných 103 se jich sešlo 94, od zakladatelů, např. pana Karla Berky, až po ty současné. V krátkém programu přednesla paní Věra Mičková vlastní báseň.

Sám Bůh tu zavěšuje na oblohu
obláčky v kraji kolem Buchlova.

Slunečko tu krásu osvětluje
a Tobě se chce malovat,
tu barevnost krajů, tu atmosféru,
jíž žije celá dědina.

Zas je tu hodová neděle.

Vyzvání poledne, chasa vychází z kostela.

Stárce dopředu a pózuje se na schodech.

Vzpomínky víří a zrychlují Ti dech.

Není to dávno, co Vy jste tam stáli,

to když jste hodům stárkovali.

Zastav se tam dnes znova,

očima pohlad' krajinu

a pozdrav svou milou, rodnou dědinu.

Dědinku krásnou, až se tají dech.

Vítej doma, tady, v Osvětimanech.

Hosty přivítal a úvodní slovo pronesl starosta Josef Bartoněk.

Milé stárky, milí stárci, vážení hosté, přátelé a příznivci slováckých hodů.

Je pro mě ctí a potěšením přivítat Vás v úvodu dnešního slavnostního odpoledne jménem jeho pořadatelů, zastupitelstva obce i jménem svým na setkání stárků osvětimanských hodů. Zmášt srdečně vítám ty z Vás, kteří jste přijeli do Osvětiman jako hosté. Hody jsou na Slovácku spolu s Vánoce největším svátkem v roce. V každé dědině se v dřívějších časech slavily hody v jiném termínu. Ale to, že se v panstvích často slavilo a tím méně pracovalo, patrně dopálilo jinak osvíceného císaře Josefa II.. A tak jako součást církevních reforem vyhlásil patent, kterým ustanovil takzvané císařské hody konané o svátku sv. Havla, třetí neděli v říjnu. Proto se někdy těmto hodům říká též havelské. Této tradice se dodnes drží mnoho vesnic, z toho důvodu není lehké pro uvedený termín zajistit muziku. V Osvětimanech, stejně jako ve více obcích, jsme proto přikročili k posunutí termínu konání hodů, a tak se již po mnoho let v naší obci konají hody ne o třetí, ale o týden dřív, o druhém říjnovém víkendu.

Před hody se mladá chasa v obci schází a vyrábí růžičky, zdobí právo, jehličnatým chvojím a pestrobarevnými květy z krepového papíru krásí vchod do obecního úřadu a vstupy do domů stárků a stárek. Chasa také připravuje krušpánkové voničky, podle nichž potom poznáte každého správného hodaře. Hlavním symbolem slováckých hodů je právo. V Osvětimanech je to zdobený věnec na dřevěných nosítkách. Právo přidává hodům na významnosti, důležitosti a slavnosti. Kromě toho, že je znakem hodů, posiluje význam, postavení, důstojnost a důležitost stárků. Někdy se právo kradlo. Kradli ho přespolní, ale stávalo se, že se právo snažili ukrást stárkům a chasa i domácí nekrojování. Hlavním důvodem těchto krádeží bylo ne zrovna levné výkupné, většinou požadované v tekutých naturáliích. Pro místní chasu však cena výkupného nebyla zdaleka takovou pohromou jako potupa, kterou sebou ztráta práva nesla. Proto se právo vždy střežilo jako oko v hlavě. K doložení tohoto zvyku netřeba chodit daleko. V roce 1986 se právo pokusili ukrást přímo z tohoto sálu při hodové zábavě Skalečáci. Připlížili se k právu, popadli ho a chtěli s ním zmizet. Do bránění práva se zapojila na sále celá dědina a tak se strhla správná slovácká bitka. O tom, že padaly i facky, svědčí dnes již památná věta nadšeného příslušníka mladé osvětimanské chasy ke staršímu organizátorovi: „Vy ste si taky lištil, že?“.

Hody, jak je známe, se v Osvětimanech do šedesátých let minulého století patrně nekonaly, žádné záznamy se nám o nich nepodařilo nalézt. Snad se omezily jen na slavnostní mši či hodovou zábavu v hospodě.

Vůbec první hody v Osvětimanech se konaly v roce 1963. První troje hody pořádal hasiči a byly to hody ještě bez stárků. Historickou zásluhu na zrodu krojovaných slováckých hodů s právem v Osvětimanech mají na počátku šedesátých let mladí lidé kolem Karla Berky a lze je tedy směle nazvat zakladateli hodů. Mimo Karla Berky to byli Oldřich Stávek, Marie Křištofová, Richard Blecha, Rudolf Březina, Jaroslav Blecha, Karel Kordula, Květoslava Širůčková, Vojtěch Machálek, Anna Koukalová, Jarmila Burešová, Svatopluk Skřivan, Josef Černoch, Jana Palánová, Eva Svátková, Marie Březinová, Vratislav Hofr, Eva Bilíková a Marie Blechová. Mnozí z nich jsou dnes odstěhovaní, ale vždy si velmi rádi na hody do Osvětiman najdou cestu.

Osvětimanské kroje nebyly, tak si chasa půjčovala kyjovské kroje po okolních vesnicích. V Ježově, ve Skalce, Labutech, Moravanech a podobně. První právo bylo zapůjčeno z Věsek a byla to pentlená šavle. Pro druhé krojované hody už Rudolf Březina vyrobil dřevěná nosítka na hodový věnec, která kovovou konstrukcí opatřil Karel Berka. Příprava na hody, nácvik zpěvů, zdobení věnce a výroba růžiček na výzdobu žuder a sálu probíhala na hasičce, později na sušárně. O povolení hodů se nežádalo, chasa se s muzikou sešla na návsi a šla pro stárky. Hodové veselí nejprve doprovázela osvětimanská dechová hudba, potom Podhoranka, dnes hrává Nedakoňanka. Ojedinele mezitím hrávaly i jiné muziky. Od počátku hodů byl jejich duší dlouhá léta Karel Berka. Byl odpovědný za celý jejich průběh a také vedl hodový průvod. Zakladatelé hodů se o jejich organizaci starali až do počátku sedmdesátých let, kdy se pořádání hodů ujali sportovci z místní tělovýchovné jednoty Sokol. V této době se na organizaci, přípravě a zachování tradice hodů podílel i Slovácký krúžek, později soubor Vonica pod vedením Radima Černocho. Duší Slováckého krúžku byli Věra Šprňová, dnes Mičková a Miloš Němeček. Věra Šprňová také po řadu let vodila průvod. Od roku 1986 se organizace hodů zhostil Klub žen, a ten se na ní v rámci současného hlavního pořadatele osvětimanského Klubu kultury podílí dodnes. Za více než čtyřicet let trvání slováckých hodů v obci se hody nekonaly pouze jednou, a to v roce 1981. Do roku 1972 byly hodové zábavy pořádány v sále místních pohostinství a od následujícího roku se hody konaly v tělocvičně základní školy. V roce 1973 byla hodová zábava jak v sobotu, tak v neděli, a tyto hody byly co do počtu krojovaných účastníků vůbec největší ze všech. Mimo obvyklé mladé krojované chasy a dětí šlo tehdy v kroji asi dvacet párů ženáčů. Celkově bylo na těchto hodech přes sto krojovaných. Do roku 1981 byla hlavním hodovým dnem neděle, od následujícího roku sobota. Od roku 1986 se až dosud konají hodové zábavy zde v tomto sále.

Veškeré dění na hodech se odehrává kolem mladé krojované chasy z nichž stárci a stárky jsou nejdůležitějšími osobami, jsou to hlavní postavy hodů. V Osvětimanech je zvykem, že chasu vedou dva páry. Starší stárek a stárka a mladší stárek se stárkou. Role stárků není jen reprezentační. Při přípravě a průběhu hodů mají své nezastupitelné místo, plní nepsané tradiční úkoly, jejich důležitost je zvýrazněna odlišnostmi v kroji, postavením v průvodu i na hodové zábavě. Proto bylo dříve pro rodiny vypravení stárka či stárky prestižní záležitostí. Dnes, zejména kvůli finanční zátěži, kterou sebou stárkovství nese, je mnohdy třeba, aby pořadatelé hodů stárky hledali.

Máme velkou radost, že ale existují i výjimky. Někdy se najdou mezi mladou chasou silné osobnosti, které doceňují význam a váží si stárkovské cti natolik, že si stárkování prosadí třeba i přes nesouhlas rodičů. V Osvětimanech se za čtyři desetiletí konání hodů ve funkci stárků starších i mladších vystřídal 60 chlapců, pochopitelně stejný počet byl i stárek. V letech 1968, 1969, 1990, 1993, 1997, 1998 a 1999 se stárky nepodařilo sehnat vůbec a hody se konaly bez stárků

Tím, že se stárkovství mnohdy dědilo z rodičů na děti, a že nebylo výjimkou postupné stárkování sourozenců, je možno v Osvětimanech hovořit o stárkovských rodinách. Největší takovou stárkovskou rodinou je rodina Chrbjátova, ze které pocházeli stárci a stárky 9x. Rodina Berkova dodala stárky 7x, rodina Kordulova 5x, Černochova, Ševčíkova a Vaškova 4x. Příkladem přechodu stárkovství z rodičů na děti jsou opět rodiny Chrbjátova, Vaškova, Berkova, ale i Klučkova, Palánova a Mrkúsova. V některých rodinách se vystřídali ve stárkování všichni tři sourozenci, někteří z nich šli v čele hodového průvodu i dvakrát. Dokladem toho jsou především tři bratři Ševčíkovi a tři sestry Mirošovy, sourozenci Kordulovi a Chrbjátovi. Mnohem více času by zde zabral výčet dvojnásobných sourozeneckých dvojic. Pro zajímavost a jako výzvu pro ty mladší z Vás jen uvedu, že dnes není nikdo, kdo by byl stárkem třikrát.

Ještě zajímavější jistě je, že ze stárkovského spojení vzešlo v Osvětimanech sedm manželských párů. Stárkům a stárkám se stárkovská noc tak zalíbila, že nedlouho po hodech vstoupili do stavu manželského a co je významné a zvlášť potěšitelné, tato manželství jsou pevná a trvají až do dnešních dnů. Jedná se o manžele Kordovy, Chrbjátovy, Palánovy, Pfefferovy, další mladší Chrbjátovy, Struhovy a naposledy Vaškovy. Za velmi důležité považuji to, že šest z těchto párů se trvale usadilo v Osvětimanech. Je pro nás velmi krásným a potěšujícím příslibem do budoucna, když vidíme jejich děti, ale i děti a vnoučata ostatních stárků v krojích v hodovém průvodu. Vzpomeňme zde ale i na ty, kteří zemřeli a dnes již nejsou mezi námi. Ze zakladatelů hodů to jsou Jaroslav Blecha, Karel Kordula a Svatopluk Skřivan, ze stárků zemřel Augustin Širůčka. Povstaňte prosím a uctěme jejich památku minutou ticha.

Chci Vás ubezpečit, že z hlediska obce si významu hodů vysoce ceníme. Jsou pro nás a pro celou dědinu velkým svátkem, jednou z nejvýznamnějších událostí v roce v obci. S radostí sledujeme, jak se mládež dává před hody dohromady, jak celá obec žije jejich přípravou, jak hody stmelují vzájemně obyvatele vesnice, posilují mezilidské vztahy, jak se v Osvětimanech schází rodiny, sjíždí se známí a rodáci. Nemenší význam spatřujeme v tom, jak hody přispívají k předávání a zachování místních tradic. Je velmi potěšitelné, že se v Osvětimanech postupně rozrůstá počet rodin, které vlastní kroje. Stranou péče o lidové tradice nestojí ani obec, která má ve svém inventáři také několik krojů, které pro slavnostní příležitosti půjčuje. V současné době ve spolupráci s Kulturním klubem usilujeme o získání dotace na pořízení dalších nových krojů. V rámci snahy o udržení folklorních tradic bychom rádi vrátili bohatší život souboru mládeže, která se nyní schází pouze před hody, neúspěšná je zatím naše snaha o pokračování činnosti dětského souboru, ve kterém by se podařilo vychovat Vaše nástupce. Naopak nás velmi těší, že se nám podařilo přispět k obnovení staré osvětimanské cimbálové muziky. Ve spolupráci s ní vydala obec zpěvník a CD s původními osvětimanskými písněmi. Náklad zpěvníku je dnes již bohužel rozebrán, ale CD si můžete ještě na obci zakoupit, třeba i dnes ve vedlejší v obřadní síni.

Slow jednoho ze zakladatelů hodů Karla Berky se chci ještě jednou vrátit na samotný jejich počátek. Cituji: „Prvního října třiašedesátého roku jsme s Olinem přišli z vojny. Zrovna u nás byly kolotoče. A na housenkové dráze jsme dostali nápad, že uděláme hody se stárkama.“ Už to tak chodí, že události si sebou nesou do svého života podmínky, za kterých vznikly. My organizátoři si při přípravě hodů také připadáme jako na housenkové dráze. Ale je to jízda radostná a absolvujeme ji s láskou.

Vážené stárky, vážení stárci.

Jsem přesvědčen, že všichni na své stárkovství rádi vzpomínáte, že si tyto neobvyčejné a slavnostní chvíle rádi připomínáte a rádi se podělíte o své zkušenosti a zážitky s ostatními. Proto jsme pro Vás připravili posezení s Osvětimanskou cimbálovou muzikou a já věřím, že se všichni budete dobře bavit. Věřím, že nikdo z Vás nevynechá možnost prohlédnout si malou výstavu z historie osvětimanských hodů v naší obřadní síni.

Děkuji Vám, že jste přijali pozvání na dnešní slavnostní odpoledne. Děkuji Vám za Vaše stárkování na osvětimanských slováckých hodech, za odvalu, se kterou jste na sebe tuto čestnou a odpovědnou úlohu vzali. V očích ostatních občanů Osvětiman jste tak trvale získali na respektu a vážnosti. Vždy Vás na našich hodech rádi uvidíme. Děkuji Mgr. Lubomíru Berkovi za pečlivou přípravu podkladů a místostarostce PhDr. Marii Náplavové a Karlu Berkovi za doplňující informace.

Odměnou za udržování tradic a současně upomínkou na toto setkání byl pamětní list, který převzali všichni účastníci z rukou starosty. Po společném připitku následovala volná zábava. Nálada byla výborná a Osvětimanská cimbálová muzika hrála téměř bez přestávky. O spokojenosti všech zúčastněných svědčily radostné úsměvy a poděkování organizátorům nebralo konce.

Všichni účastníci osvětimanských hodů měli možnost po oba hodové dny zhlédnout v obřadní síni obecního úřadu výstavku „Takové byly naše hody“ z fotografií dokumentující hody v letech 1066 – 2005.

Ve čtvrtek 27. října 2005 se skutečně pohodově posezení s rodiči stárků a organizátory hodů. Stejně jako při posezení hodové chasy, které se konalo v sobotu 22. října 2005 všem poděkovali předsedkyně Kulturního klubu Mgr. M. Kordulová, místostarostka obce PhDr. M. Náplavová a starosta J. Bartoněk za obětavost a trpělivost při přípravě a následně za zdárný průběh hodů.

Klub žen

9. 2. 2005 Zdravá výživa

5. 4. 2005 Udělej něco pro své zdraví

Přednášky, na kterých si posluchačky vyslechly, co udělat v dnešní uspěchané době, aby si alespoň trochu chránily své zdraví. Měly možnost si zakoupit různé vitamíny.

Přednášely: paní Běťáková A., Hlavinková V., Valentová M.

Účast: 16 posluchaček

26. 2. 2005 Soutěživé hry pro děti

Pohádková babička v podání paní H. Motalové svým vyprávěním o Křemílkovi a Vochomůrce vtáhla děti do karnevalového reje. V maskách Křemílka a Vochomůrky se předvedly Mgr. Hučková J. a paní Fialová V. Tyto oblíbené pohádkové postavičky měly pro děti připraveny hry a soutěže. Opět jako každý rok díky sponzorům jsme mohly připravit bohatou tombolu, kde každé dítě získalo svoji cenu. Karnevalového odpoledne se zúčastnilo 80 dětí v krásných maskách.

Účast: 130 osob

8. 5. 2005 Oslavy Dne matek

V programu vystoupili děti mateřské školy, žáci základní školy a Osvětimanský pěvecký sbor. V přísálí si mohli všichni prohlédnout výstavu „Život obce ve fotografii v roce 2004“.

Účast: 210 osob

4. 12. 2005 Mikulášská nadílka

Nadílku tradičně zahájily děti MŠ pod vedením paní učitelky Mgr. J. Hučkové a V. Ludvíkové. Děti u stromečku zazpívaly a přednesly básničky. Pak už do sálu vjel na saních Mikuláš doprovázen družinou andělů a čertů. Každé dítě, které dostalo od Mikuláše dárek, zazpívalo nebo předneslo básničku. Po rozdělení dárků děti zhlédly loutkové představení Kašpárkovy písničky, které předvedly žákyně Zdravotní školy v Kyjově pod vedením pany H. Motalové.

Účast: 45 dětí, 25 dospělých

Klub žen vysílá své zástupce s malým dárkem i na akce Sboru pro občanské záležitosti: vítání občánků, zlaté svatby. Jeho členky se zapojují do všech akcí pořádaných Kulturním klubem a obecním úřadem.

Všem za jejich práci děkuji a přeji mnoho zdraví a úspěchů v roce 2006.

Křemečková Jiřina

Osvětimanský smíšený pěvecký sbor

V tomto roce pěvecký sbor zpíval při tradičních příležitostech, ale také na některých, pro sbor nových akcích.

S radostí jsme uvítali, že po přestávce spojené s mateřskými povinnostmi s námi znovu začala nacvičovat paní Dana Dudáková. Byli bychom moc rádi, kdyby se nám podařilo posílit o nové členy také mužskou část sboru. Schopní zpěváci v obci a blízkém okolí jistě jsou.

Obsazení sboru je následující:

soprán: Mičková V., Bartošíková M., Fialová V., Stávková H., Dudáková D., Vajčnerová J. st., Hrabalová I., tenor: Cvek J. st., Mrkús L., Cveková Z., bas: Buček K., Hrabal P., Cvek J. ml., Cvek D.

V roce 2005 jsme účinkovali na následujících akcích:

Novoroční mši (1. 1.), II. ročníku dětské pěvecké soutěže „Medlovský slavíček“ (5. 3.),

mši na Boží hod velikonoční (27.4.), vzpomínkovém aktu při příležitosti 60. výročí osvobození Osvětiman u pomníku padlých (28. 4.), prvním svatém přijímání (8. 5.), svatodušní pouti na Hoře sv. Klimenta (15. 5.), Petropaťovských hodkách v Újezdci na mši (2. 7.), ve Vřesovicích na mši ve svátek sv. Petra a Pavla (3. 7.), bířmování, které uděloval Otec Jan Graubner (3. 9.). Se samostatným komponovaným pořadem vystoupil sbor u příležitosti Mezinárodního dne seniorů ve Skalce (2. 10.), při hodové mši svaté (9. 10.).

Na prosinec připravujeme zpívání při vánoční besídce Klubu důchodců ve víceúčelové budově (18. 12.), zpívání u vánočního stromu a tradiční zpívání v době Vánoc v kostele sv. Havla

Všem členům děkuji za práci, kterou ve sboru odvádí. Srdečně mezi nás zveme další šikovné zpěváky.

Všem přeji krásné Vánoce, v novém roce hodně štěstí a zdraví.

Jaroslav Cvek, vedoucí OSPS

Osvětimanští ochotníci

Opět se rok schází s rokem a my se ohlížíme co nám uplynulý rok přinesl, co je nového u osvětimanských ochotníků.

Především jsme mezi divadelní chásku přivítali Vojtíška, syna manželů Struhových. Zopakovali jsme si představení „Skandál na úrovni“ a opět jsme se aktivně podíleli na přípravě osvětimanských hodů.

Ale hlavně díky pohotovosti našich členek jsme získali významnou finanční částku. Paní M. Kordulová a p. H. Budíková vypracovaly projekt pro nadaci „Děti kultura sport“ v Uherském Hradišti. Tento projekt byl přijat a my jsme získali finanční částku ve výši 40 000 Kč na osvětlovací techniku a jevištní vybavení. Rovněž nás mile překvapilo pozvání ředitele městského divadla ve Zlíně na představení muzikálu „Šumař na střeše“ – bylo nádherné. Toto ocenění nás samozřejmě povzbudilo. O to víc nás mrzí malá návštěvnost tradičních divadelních bálů.

A na co se těšíme nejvíce? Od prosince připravujeme další představení. Tentokrát je to pohádka, která bude mít premiéru v březnu příštího roku.

Děkujeme všem našim příznivcům, hlavně představitelům naší obce za velkou podporu.

Přejeme všem spoluobčanům pohodové Vánoce a úspěšný rok 2006.

Motalová Hana, vedoucí divadelního spolku

[Nahoru]

Klub důchodců

Vážení senioři a jsou tu Vánoce

Celý rok, každý měsíc jsme se scházeli, abychom spolu strávili pěkné nedělní odpoledne. Mnozí z vás se už na setkání v Klubu důchodců upřímně těší a už dopředu se ptají „o čem to bude tentokrát?“ Pokaždé se snažím vymyslet něco, co by vás všechny zaujalo, třeba o přírodě, o zdravé výživě, o tom jak hledat pozitiva kolem sebe, jak pečovat o své zdraví, o lidských vztazích a o jejich pěstování. Někdy si také díky zastupitelstvu obce pouštíme video se zajímavými akcemi, které u nás proběhly, jako vystoupení dětí, pěveckého sboru, hody, biřmování, divadelní představení našich ochotníků. Potom se rozvine diskuse o tom, co se děje kolem nás, co by se mělo nebo mohlo zlepšit. Vždycky z toho dění kolem nás vzejde i spousta veselých příhod. Každá dědina má své výrazné postavičky. Každý ví o koho se jedná, když se řekne: „Pokludils?“ „Pokludil.“ „A králíkom dáls?“ „Dál.“ „Šaks nemoséls.“ „Šak sem nedál.“ Nebo v hospodě: „A lochnesku už dneska viděls?“ Nebo také vzkaz na papíře: Až dojdeš dom, vem si plachtu, hrabě a tragař a dojdi za mnú na pole. Pšaná odpověď: Až dojdeš dom, neber si nic a dojdi za mnú na hůru. A těch anekdot, co se potom vyrojí. Myslím, že by stálo za to sepsat tyto osvětimanské příběhy. Při volné zábavě pak upozoruji, jak se společnost dělí nejenom podle věku, ale také podle společných zájmů. A to je dobré. Spojí nás potom až písnička při harmonice pana Pernici.

Všichni se vždy těšíme na setkání s naším kronikářem panem učitelem L. Berkou. Slíbil, že přijde na naše únorové setkání v klubu a bude pokračovat ve svém vyprávění o slávě Velkomoravské říše.

Často mívám ve svém programu kousek poezie přizpůsobené ročnímu období. Když řeknu trocha poezie, odpovídají všichni se smíchem: „Nikoho nezabije.“ Se zájmem pak poslouchají a vím, že dobře vnímají. Napadá mě, že kousek té poezie, která se vztahuje právě k Velké Moravě, může zaujat i vás.

A zase jsou tu Vánoce. Ať v tyto dny zjihneme a jsme na sebe hodnější, ať ve vzájemných rozhovorech nám sládně řeč, jak medu plást.

My se v klubu sejdem opět v neděli 18. prosince a určitě tu prožijeme pěknou vánoční pohodu. Bude to takové vánoční rozjímání pod stromečkem u rozžatých svíček. Na každého se dostane také malý vánoční dáreček. Jedním dárkem pro nás všechny bude vystoupení smíšeného pěveckého sboru. Pěkné koledy a slova hladící po duši roznou jistě světýlka i ve vašich srdcích. Přijďte, těšíme se na každého z vás. Bylo by dobré, pokud máte, přineste si staré kancionály, zazpíváme si pak u varhan s panem učitelem Cvekem všichni. Zavzpomínáme jak to bývalo, když my jsme byli dětmi.

Máte teď jistě starosti co nakoupit, jak obdarovat v tyto dny své nejbližší, abyste jim udělali radost. Ať je takový dárek vybíráný s láskou a věřte, že pocit, že jste někomu splnili přání, je hřejivý a krásný. A nezapomeňte. Jsme-li obdarování, poděkujme a projevme radost také.

Ze sbírky Bruna Ferrera Živá voda pro duši, jsem pro vás vybrala povídku „Krabice“.

Holčička připravovala dárek k Vánocům. Balila krabici do obrovského kusu drahého zlatavého papíru a přikrášlovala ji lesknoucími se ozdobami a barevnou stuhou. „Co to děláš?“ vyčetl jí otec. „Tolik papíru přijde nazmar! Víš, kolik stojí?“ Holčička si přitiskla krabici k sobě a se slzami v očích utekla do kouta.

O Štědrém večeru holčička přinesla krabici ve zlatém papíru tatínkovi. „To je pro tebe, tati,“ šeptla. Otec jhl. Asi byl na ni příliš tvrdý. Vždyť to byl dárek pro něj. Rozvázal tedy pomalu stuhu, trpělivě rozbaloval obrovský papír a pomalu krabici otevřel. Byla prázdná.

To ho rozzlobilo: „To jsi zničila všechn papír jen kvůli nějaké prázdné krabici?“ Holčičce se opět nahmuly slzy do očí: „Ale ona není prázdná! Dala jsem do ní milion pusinek.“

Proto má jeden muž na svém pracovním stole krabici od bot. „Vždyť je prázdná,“ diví se všichni. „Není. Je plná lásky mojí holčičky,“ odpoví pokaždé.

Pěkné a radostné Vánoce vám všem. Upřímně se těším na shledanou.
Mičková Věra

[Nahoru]

Dovedné ruce člověka

O víkendu 22. a 23. října 2005 se ženy z naší obce, které jsou ve Velehradě členkami Svazu postižených civilizačními chorobami (SPCCH), zúčastnily výstavy rukodělných prací v tamní základní škole. Výstava Dovedné ruce člověka, jejímž hlavním motem bylo „Neztrácejte naději“, měla za cíl ukázat, že i člověk postižený civilizačními chorobami může vytvořit krásné věci .

Na výstavě bylo prezentováno celkem asi 1100 výrobků z různých materiálů (dřevo, kov, proutí, hračky, textilie...). Z naší obce to byly výrobky z kukuřičného šustí paní R. Blažkové, paličkovaná krajka paní L. Márové a pletené prostírky paní H. Pokorákové. Výstava se těšila velkému zájmu a pozornosti návštěvníků. Děkujeme jim za propagaci naší obce a přejeme, aby i nadále v této práci měly zalíbení.

Radost z této akce nám bohužel narušila smrt paní Ludvíky Márové, která v krátké době po výstavě zemřela. Tím odešla jediná žena, která uměla vytvořit paličkovanou krajku v naší obci. Za všechnu její práci jí patří poděkování a tichá vzpomínka. Živým svědkem její dokonalé práce zůstanou výrobky, které rozdávají potěšení v nejedné domácnosti.

[Nahoru]

Církevní život

- První svaté přijímání se konalo v naší obci 8. května 2005. K přijímání přistoupilo 10 žáků ze 4. třídy (Z Osvětiman 1).
- Nejvýznamnější církevní akcí tohoto roku bylo biřmování. Konalo se v sobotu odpoledne 3. září. Svátost biřmování přijalo od Otce Jana Graubnera 11 biřmovanců. Slavnostního aktu ve vyzdobeném kostele sv. Havla se zúčastnil i hradištský děkan Karel Šenk. Duchovní přípravu sedmi chlapců a čtyř dívek (5 ze Stříbrnic, 2 z Hostějova, 3 z Medlovic a 1 z Vřesovic) zajistil místní farář. Zpovídal františkán Mgr. Joel Kantor z Uherského Hradiště. Po organizační stránce vypomohla farní rada. Přivítat olomouckého arcibiskupa v naší obci přišel i starosta obce a za všechny farníky promluvila paní Věra Mičková.
- Náboženství v naší škole navštěvuje 26 dětí. Z toho 5 z Osvětiman. Výuka probíhá od 2. – 6. třídy, provádí ji katechetka sestra Mgr. Rita Brathova z řehole sv. Františka v Uh. Hradišti.
- V letošním roce bylo v místním kostele pokřtěno 9 dětí, z toho 6 z Osvětiman, uzavřeno 2 sňatky (1 z Osvětiman).
- Štědrovečerní půlnoční mše svatá se bude konat v sobotu 24. prosince ve 22.00 hodin. Při mši svaté zazní vánoční písně v podání Osvětimanského pěveckého sboru.

[Nahoru]

Sbor dobrovolných hasičů (SDH)

Sbor dobrovolných hasičů v Osvětimanech byl založen již v předminulém století, konkrétně v roce 1899, a až do dnešní doby se ve vedení hasičského spolku vystřídal velké množství lidí. Současným starostou hasičů je už jedenáctým rokem Jaroslav Kachtík a novým velitelem požární jednotky je Dušan Frýza. Zásahová jednotka zůstala od loňska nezměněna a v celkovém počtu patnácti členů jsou zastoupeni hasiči mladší i starší generace. Když se ohlédnu za letošním rokem, musím pochválit místní občany a upozornit na jejich ohleduplnost při manipulaci s ohněm. K požáru museli naši hasiči vyjízdit jen jednou, a to na začátku léta, kdy hořelo v oblasti místních vinogradů. Doufáme jen, že tento respekt z nebezpečného žívu, jakým je oheň, našim spoluobčanům vydrží.

Po jarní sezóně, spojené s okrskovými a okresními koly hasičské soutěže v požárním sportu, se náš soutěžní tým zúčastnil dalších sportovních akcí. Sestava týmu zůstala stejná, došlo jen ke změnám funkcí. Vzadu u sacího koše je standardně Tomáš Čimera, spojení savic zajišťuje Michal Mičák a mašinu ovládá Lubomír Geryšer. Do útoku potom vyběhají další čtyři borci. Pavel Křemeček roztahuje první hadice, Dušan Frýza zapojuje rozdělovač a utíká společně se dvěma útočníky Pavlem Klimkem a Jirkou Slovákem, kteří spojení poslední hadice a proudnice dělají za běhu. V záloze celého týmu zůstává pouze Jaroslav Fiala, který je kdykoliv ochoten kohokoliv zastoupit. Do budoucna se nám snad podaří přilákat další příznivce tohoto adrenalinového sportu. Po několika trénincích jsme na začátku srpna vyrazili na další soutěž do Místřic bojovat v požárním útoku o putovní pohár starosty. Konkurence zde však byla neúnosná, přijeli nejlepší týmy z Moravy a náš spolek s tehdejšími vybavením nedosáhl nijak skvělého výsledku. Proto následně potom došlo k nákupu hasičských sportovních hadic, které nás posunuly v čase zase o kus dál. Dřívější útok za průměrný čas 30 sekund jsme nyní dokázali

zvládnout pod 25 vteřin.

Upravili jsme si sací koš a ještě koncem srpna vyrazili znovu do terénu. Tahle soutěž se konala v Boršicích na Smradavce a jednalo se o netradiční požární útok. Ten spočíval v tom, že každý tým vyběhl ze startovní čáry, překonal kladinu a bariéru a nastoupil do auta, se kterým projel vytyčenou trasu. Po cestě překonával různé překážky, z nichž jednou z nich bylo i přežezání dřevěné klády motorovou pilou. Na konci trasy všichni hasiči vyskákali z auta, sundali hasičskou mašinu a hadice a po nasátí vody z rybníka provedli požární útok na 100 metrů s cílem na sklopné terče. Celou sestavu zvládli osvětimanští hasiči jako jedni z nejlepších a s časem 2 minuty 51 vteřin skončili na prvním místě, za něž si odvezli krásný pohár. Radost z vítězství byla veliká, ale nicméně nás potěšil i fakt, že jsme v této netradiční soutěži, která prakticky simuluje nácvik skutečného zásahu, obstáli daleko lépe než například hasiči z Buchlovic, kteří se řadí mezi profesionální záchranáře. Jejich vybavení je s tím naším naprosto nesrovnatelné. Proto se obracíme na místní občany a podnikatele s prosbou o finanční příspěvek na obnovu hasičské stříkačky, nákup nového sportovního náradí, a tím podpořit naši další činnost..

V polovině měsíce září jsme se zúčastnili ještě jedné sportovní akce. SDH Stříbnice pořádal Burčákový turnaj hasičů v kopané. Zápas se konal na hřišti TJ ve Stříbnicích a o putovní pohár bojovalo 5 družstev z okolních obcí. Silná sestava našeho družstva pod vedením kapitána J. Kachtíka dokázala odolat náporu všech ostatních týmů a nakonec zvítězila. Tahle akce byla tou poslední a další budou zase až na jaře příštího roku.

V říjnu a listopadu jsme se věnovali opravám a údržbě hasičské zbrojnice. Místo starých plechových skříněk na zásahové oblečení jsme si nechali vyrobit dřevěné lavice u pana Martinka a věšáky na zeď od pana Blechy. Na naši žádost došlo k výměně staré, předpisům nevyhovující, zásahové obuvi za novou. Bylo nakoupeno 10 párů hasičských bot.

Letošní zimu bychom chtěli věnovat opravě požární mašiny a z peněz vydělaných sběrem železa, ze získaných sponzorských darů a příspěvků od obce ji nechat upravit pro požární sport. Požární stříkačka je jednou z posledních věcí, která nám brání dosáhnout srovnatelných časů, jakých dosahují profesionální sportovci v disciplíně požárního útoku. Obecní úřad nám zprostředkoval nové místo na trénování, a tak doufáme, že seženeme dostatek financí a na jaro začneme zase trénovat.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem členům hasičského sboru za jejich ochotu a nadšení, které do všeho vkládají, a popřát jim i ostatním spoluobčanům krásné prožití svátků vánočních a hodně zdraví a lásky do nového roku 2006..

za výbor SDH Markéta Čimerová

[Nahoru]

Rady pro naše zahrádkáře

Neustále slyšíme o lepších jablkách, hruškách, tak zkusme tu naši přeroubovat. K tomu potřebujeme kvalitní rouby. Ty se řezou ze zdravých a známých odrůd v době největšího vegetačního klidu, tedy v prosinci a na začátku ledna. Nastříhané rouby určitě nejlépe uchováte venku v zahradě na stinném místě, třeba na severní straně za kmenem stromu, hlouběji zapíchnuté do půdy. Vydrží nenarašené až do léta.

Proti vyklíčení plevelů lze použít přípravek CASORON G v dávce 5 g/m², a to posypem už koncem února, nejpozději začátkem března, dokud je půda ulehlá, nezkyplená a vlhká. Casoron vytvoří protirůstovou bariéru, kterou nesmíte porušit okopáváním. Angrešty, rybízky, maliníky, ostružiníky, dlažba na chodníku nebo podezdívky, nebudou zarostlé.

Jak sázet brambory. Brambory v půdě rostou a vytvářejí zelenou nať až když je v zemi okolo nich plus 10°C, a to je u nás až koncem dubna nebo začátkem května. Dokud toto teplo není v půdě, sadba v ní leží a nehne se.

[Nahoru]

Oskeruše

Mezi opomíjený, ale svými plody velmi užitečný strom, patří oskeruše. Její plody jsou zdrojem cukrů (fruktózy 8 – 11,5 %, glukózy, sacharózy), organických kyselin, bílkovin, pektinů, taninů a minerálních látek (vápník, draslík, fosfor, hořčík, jód, bór, železo 0,76 – 0,94% podíl). Z medicínského hlediska jsou oskeruše mírné diuretikum, laxans, antirevmatikum, antipyretikum a vitamíniferum.

Nejjednodušší a také nejzdravější způsob užívání je jíst zralé a krémovité plody za čerstva. Dozrálé čerstvé plody jsou sladké, šťavnaté a výrazně aromatické. Po uložení jsou výborné pro přímou konzumaci.

V dřívějších dobách se těchto plodů využívalo k různým potřebám v domácnosti – jako pochutiny v kuchyni, také k léčení některých střevních potíží. Za tímto účelem se v dosti velkém množství sušily. Pro potřeby v kuchyni byly mlety na jemný prášek, kterým se ochucovala různá jídla, protože měl příchut' skořice. Sušené mleté oskeruše sloužily k posýpce pokrmů. Celé sušené plody oskeruší spolu s dalším sušeným ovocem se rozvařily a jako kompot podávaly převážně v zimních měsících. Při průjemových onemocněních u lidí se sušené podávaly v různých přijatelných formách.

Plody oskeruší se také lisují, z jejich šťávy se vyrábí buď čisté oskerušové víno, nebo se přidává jako příměs při

výrobě ovocných šťáv, moštů a vín, kterým zachovává původní jasné barvy a aroma. Uleželé slouží také k výrobě likérů nebo vysoce ceněné oskerušové pálenky. Směs pálenky s medem a bylinami je vhodná na léčení i prevenci nachlazení. V přírodě jsou oblíbenou potravou ptáků a zvěře. Ještě dnes se v mnohých krajích přidávají usušené a rozdrčené dobytku do sena.

V naší obci máme několik starých vzácných stromů oskeruš (Dolní a Horní paseky, u staré hájenky, v Procházkové zahradě, Borové). V současné době se opět lidé vrací k jejich pěstování. Několik nově zasazených stromů máme i v našich zahradách.

[Nahoru]

Žijí mezi námi

Každý zahrádkář má svoji oblíbenou květinu. Rodina Ilony a Josefa Peškových na Dolních pasekách se věnuje již od šedesátých let pěstování jiřin. První hlízy kupovali od paní Justýny Mertové z Hostějova za 3 až 5 Kč za kus. Další druhy získávali postupně koupí nebo výměnou se svými sousedy a známými. Pěstování jiřin vyžaduje lásku a zkušenosti. Například jednotlivé druhy se musí sázet po dvou, protože zvláště nové odrůdy jsou pochoutkou pro myši a hraboše. V letošním roce na jejich zahrádce vykvetlo 43 druhů různých barev, tvarů a velikostí. Každý, kdo procházel kolem jejich zahrádky, byl upoután rozmanitostí a nádherou těchto květů. Odměnou manželům Peškovým za jejich práci je radost ze záplavy překrásných jiřin.

[Nahoru]

Český svaz včelařů

Včelám lásku - včelařům přátelství.

Včelaři po celou dobu své záslužné a prospěšné činnosti jsou spjati s přírodou. Ve včelařství spatřujeme především zálibu a užitek poznávání zákonitostí přírody. Pronikáme do života včel a využíváním poznatků řídíme činnost včel k získávání včelích produktů. Kladný vztah ke včelám získáváme již v raném dětství od otců, dědů, přátel, školní výchovou a vlastním zájmem. Je to vztah plný respektu a obdivu.

Včela medonosná (*Apis mellifera* L.) žije v početných trvalých společenstvích, což vyžaduje intenzivní zásobování potravou a vytváření zásob potraviny pro bezsnůškové období. Z nektaru a medovice vyrábějí včely med, jenž je především zdrojem glycidové potraviny. V našich podmínkách spotřebuje včelstvo pro svou potřebu 80-90 kg medu a 30-40 kg pylu za rok.

Včela medonosná je pro svou závislost na přírodních zdrojích potraviny neocenitelným ekologickým přírodním činitelem. Využívá sezónní nadprodukce a při sběru nektaru a pylu zprostředkovává opylování. Přispívá ke stabilitě ekosystémů a k zachování druhové rozmanitosti flóry. Tato její činnost mnohonásobně převyšuje svým významem sběr nektaru pro tvorbu medu jako potraviny. Přínos včelstva do ekosystému je vyčíslen částkou 40 000 Kč a při opylování hmyzu snubních rostlin částkou 90 000 Kč. Přínos našich včel v obci do ekosystému je 2.840.000 Kč. Přínos opylování při obhospodaření všech polností je vyčíslen částkou 6.390.000 Kč a to 90% této činnosti zajišťují včelstva.

Úroveň našeho včelaření je závislá na ekonomickém zhodnocení včelích produktů. Očekávaný zázrak po vstupu do EU se v daném oboru nekoná. Medy dovážené z třetích zemí jsou podřadné. Dle EU se tento med legálně prodává a bude se prodávat v obchodních řetězcích. Spotřebitel, který si tento med koupí, ve skutečnosti neví, co je to za med. EU dále ukazuje cesty falešných medů. V těchto medech jsou obsažena rezidua, streptomycin, antioxidanty a jiné nežádoucí látky pro lidský organismus. Obdobně u medů asijského původu byla zjištěna rezidua chloramfenikolu ve 12 vzorcích. Med původem z jiného světadílu přispívá konzumentům ke vzniku šíření nebezpečných a nepříjemných alergií. Je známé, že tyto medy se dováží do EU za cenu 1 -1,5 USD/Kg. Což je „zrcadlem“ jeho kvality.

Jsem přesvědčen o tom, že zdroje včelí pastvy, které nám naše příroda dává k dispozici, jsou využívány dokonale. Stejně hodnocení bohužel nemohu použít k přirovnání skutečného počtu včelstev v naší obci. Skutečný počet včelstev v obci je 71, které obhospodařuje 11 včelařů v průměrném věku 51 let. Ideálním stavem pro naši obec je 164 včelstev. Současný počet včelstev je neuspokojivý. Včelstva chybí v celé ČR. V r. 1990 bylo v ČR 830 000 včelstev, dnešní stav je zhruba 500 000 včelstev. Úbytek včelstev je důsledek malého ekonomického zhodnocení včelaření. Malý počet včelstev je nebezpečný pro celý ekosystém. Podle kalkulace odborníků je v České republice pro optimální opylování hmyzusnubních rostlin potřeba 730 000 včelstev.

Produkty našeho místního medu jsou označeny botanickým a geografickým původem a jsou zařazeny do druhu EKO-BIO. Med pod označením „PLANINKA“, jehož světová tržní cena je 1.140 Kč/Kg. Svou kvalitou se již několikrát zařadil mezi nejkvalitnější druhy medů v rámci ČR a EU. Na vyprodukování 1 kg medu včely provedou 2,5 milionů letů za snůškou (důležitá je vzdálenost ke snůšce).

Z našich řad odešel nestor včelařství p. Josef Čevelík – Čest jeho památce!

František Šišák

Rybářská organizace

Je tomu už dvacet let, kdy byla napuštěna osvětimanská přehrada, určená původně k zavlažování sadů a rybízů místního JZD. Jako druhotné využití bylo povoleno sportovní rybaření, které je provozováno dodnes. S ohledem na povodí, do kterého přehrada náleží (Kyjovka), byla péče o tuto vodu, z hlediska rybářského, svěřena Místní organizaci Českého rybářského svazu Koryčany. Do výboru této organizace byli v té době na popud tehdejšího hospodáře kooptováni a později zvoleni dva členové z Osvětiman. Postupem doby v důsledku restitucí a privatizace zůstaly v péči organizace pouze naše přehrada a vřesovský rybník. Centrum činnosti se přesunulo do naší obce, ale zastoupení členů výboru z Koryčan zůstalo.

V současné době má naše organizace více než tři sta členů, převážně z okolí Koryčan a Osvětiman. Každoročně je organizován z řad školní mládeže i dospělých kurz k získání prvního rybářského lístku, který je podmínkou k přijetí za člena naší organizace. Její název je od r. 1992 Místní organizace Moravského rybářského svazu Koryčany. Hlavní starostí naší organizace je zajistit řádné zarybnění svěřených vod a plnění úkolů, které jsou obsaženy v nájemních smlouvách s vlastníky uvedených vodních staveb. Všechny činnosti jsou zabezpečovány brigádnickou formou, a to deset hodin na každého člena mladšího šedesáti let a staršího patnácti let.

Oba nám svěřené rybářské revíry jsou nejen pro svoje přírodní prostředí, ale pro dobré zarybnění vyhledávanými lokalitami z řad široké rybářské veřejnosti. K oběma těmito aspektům sportovního rybolovu je a zůstane zaměřena činnost výboru MO a členské základny.

Ing. Josef Miroš, jednatel MO Koryčany

Rybářský kroužek v Osvětimanech láká i děti z okolních obcí

„Je pěkné být rybářem, je velmi zajímavé být úspěšným rybářem a je dosti náročné být mladým rybářem.“

Místní organizace Moravského rybářského svazu věnuje velkou pozornost práci s mládeží. V době spěchu a pracovních úvazků do večerních hodin je velmi důležité najít si čas, který můžeme věnovat svým dětem, dětem v naší obci nebo také dětem v našem okolí. Věřím, že práce s mládeží přinese ovoce a naše snaha se zúročí tím, že mladí rybáři budou umět rybařit, bude je to bavit, naučí se etice při lovu a získají úctu k přírodě. V budoucnu pak budou s úsměvem vzpomínat na své rybářské začátky.

Proč jsem uvedl, že je „náročné“ být mladým rybářem? Protože děti, které se chtějí stát rybáři, musí mimo školních povinností nahromadit ve svých hlavách velké množství základních rybářských informací, také si musí osvojit mnoho praktických dovedností. Věřte, že zvláště u mladších rybářů by se bez pomoci rodičů mnohý k rybářskému lístku nikdy nedopracoval.

Letos poprvé skládalo žactvo závěrečné zkoušky novým způsobem, sjednoceným pro všechny rybářské organizace do formy testů. Zkoušky zvládlo všech devět nových členů na výbornou i přesto, že někteří dojížděli do kroužku ze značně vzdálených obcí. Například z Brna, Jarošova, ale také z Medlovic, Stříbrnic a ze Žeravic. V letošním roce získalo rybářský lístek devět dětí, je to přirozený přírůstek v řadách mládeže, který doplní úbytek v řadách rybářů seniorů. Tento trend bychom chtěli udržet i do dalších let. Chceme vzbudit v mladé generaci nejen zájem o samotný lov, ale také o dění v přírodě kolem nás.

Za MO MRS Koryčany přeji Všem příjemné prožití vánočních svátků a Petrův zdar.

Menšík Oldřich

Lesní družstvo

Ve svém příspěvku bych ve stručnosti zhodnotil činnost Lesního družstva Osvětimany. Lze říci, že letošní rok byl pro hospodaření LD rokem úspěšným. Stanovené úkoly byly průběžně plněny, tržby za dříví dle schváleného rozpočtu byly splněny do konce třetího čtvrtletí. Po dokončení rozdělaných porostů byla těžba dřeva zastavena, pokračuje jen pěstební činnost a přibližování dřeva, které máme na lokalitě „P“- pařez. To, co budeme těžit v měsíci prosinci, budeme připravovat na rok příští, abychom měli zásobu na první dva týdny, kdy bývá zvýšená poptávka po dřevní hmotě, a také je třeba využít solidních cen za tuto hmotu.

V letošním roce byla provedena oprava cest v celkové délce 2000 m, a to od Malého smrčí na Vysekanou, od Staré hájenky na Malou horku a od mlýna za koupaliště. Celková částka za tyto opravy činí včetně daně 1.916.000 Kč. Dále byla opravena cesta pod Frýzovým, vybagrováním a zavezením špatných míst kamenivem. Kolem této cesty byl proveden výřez křovin.

V místě, kde došlo 13. 12. 1947 k leteckému neštěstí, při kterém zahynuli piloti štábní kpt. Bičínovský a npr. Goč, byl opraven kříž a pod ním umístěna tabulka s datem neštěstí a hodnostmi a jmény obětí. Toto nám provedl pan Slováček z Hodonína, majitel chaty „U červeného blata“. Od té doby se říká tomuto místu „U letadla“.

V nedávné době jsem slyšel, že někteří občané kritizují naši práci, pomlouvají, že moc těžíme atd. Kritiky jsou lidé, kteří nejsou v našem oboru vzděláni, ale rozumí všemu. Já osobně bych si nedovolil mluvit do jiných oborů, kterým nerozumím.

V lesním hospodářství se hospodaří podle schváleného hospodářského plánu (LHP), který schvaluje státní správa, v našem případě Krajský úřad Zlín, odbor životního prostředí. Lesní družstvo pracuje od letošního roku s novým LHP, který platí od 1. 1. 2005 do 31. 12. 2014. Kdybych měl jen ve stručnosti vysvětlit, vše bylo by to na několik stran. Milerád však vše a všem zájemcům vysvětlím na Lesní správě lesního družstva.

Miroslav Struha, ředitel LD

[Nahoru]

Jak občané Osvětiman osidlovali pohraničí

V létě, před šedesáti lety, došlo v naší obci k jedné významné události, která výrazně zasáhla do života Osvětiman a řádně změnila lidské osudy některých jejich občanů i celých rodin. Během léta roku 1945 se z naší obce naráz odstěhovalo celkem 38 rodin, které odešly na výzvu vlády osidlovat pohraničí. Naše obec tak přišla o více jak sto obyvatel. Pár rodin se sice z pohraničí vrátilo nazpět do rodné obce, ale většina tam zůstala natrvalo. V dalších desetiletích na své Osvětimany jen vzpomínali.

Vydejme se zpět o šedesát let a přibližme si tyto téměř zapomenuté události a osudy našich spoluobčanů. Jak osidlování pohraničí vlastně začalo?

S myšlenkou odsunu většiny Němců z ČSR přišli již v létě 1939 představitelé národního odboje a po osvobození se s ní ztotožnila většina národa. Nahromaděná nenávist vůči Němcům během okupace propukla bezprostředně po osvobození.

Někteří naši občané ani nečekali na verdikt Postupimské konference z 2. srpna 1945 a zahájili tzv. "divoký odsun" Němců z našeho pohraničí ještě dříve. Tvrdě a násilně bylo vyhnáno přes 660 tisíc Němců. Koncem srpna 1945 byla tato forma odsunu sice zastavena, ale neobešlo se to bez mnoha tragických událostí. Organizovaný odsun, který probíhal lidštější formou, začal 1. 1. 1946 a do konce října 1946, kdy byl prakticky ukončen, opustily zhruba 2,5 miliony Němců naše pohraničí. Už v průběhu prvních poválečných dnů se čs. státní orgány snažily zajistit správu a chod hospodářství ve vylidňovaném pohraničí. Náhradu pro tzv. vnitřní kolonizaci hledaly mezi našim obyvatelstvem pod výzvou „Hlaste se do pohraničí, najdete tam nový domov“.

Tato výzva přišla v létě 1945 také na revoluční Národní výbor do Osvětiman, že okres Kyjov organizuje osidlování našeho pohraničí na Znojemsku. Až překvapivě velký počet obyvatel naší obce na výzvu kladně zareagoval, získali na Národním výboru potvrzení o státní spolehlivosti a co nejrychleji vyrazili hledat do pohraničních obcí Znojemska svůj nový domov i zabrat co nejlepší majetek Němců. Praxe osidlování byla tehdy taková. Zájemce přijel do pohraniční vesnice, kde mu předseda revolučního Národního výboru ukázal, které domy, statky, mlýny, usedlosti atd. jsou volné k nastěhování. Je třeba připomenout, že zde ještě stále bydlelo německé obyvatelstvo, a to většinou ženy, děti a přestárlí. Dospělí muži zde nebyli, buď padli na frontě, nebo šli po válce do amerického nebo sovětského zajetí. Na Znojemsku začal tzv. „divoký odsun“ koncem července 1945, někde už v srpnu. Němci si mohli spěšně nabalit osobní zavazadlo v povolené váze 30 až 50 kg. Vše ostatní museli nechat v domech (nádobí, nábytek, náradí, veškerý dobytek, drůbež, povozy, všechny zemědělské stroje, na Znojemsku i víno ve sklepech). Naši občané se pak do vybraného domu nastěhovali. Ke každému domu patřily pole, louky, k některým vinohrady i se sklepy, zelnice, hospodářské budovy, krávy, koně, prasata atd.

V průměru to byly polnosti kolem 10 ha, někteří zabrali méně hektarů, ti „rychlejší“ někdy i více. Majetek nových obyvatel pohraničí byl finančně odhadnut a v průměru činil přes 100 tisíc korun poválečné měny, mnohdy více a noví majitelé jej měli státu postupně splácet, ale většina nikdy nesplatila. V roce 1947 dostali všichni noví obyvatelé pohraničí dekret od prezidenta E. Beneše o nabytí jejich domů, majetku i půdy. Moc dlouho se z něj netěšili, neboť v 50. letech nastala násilná kolektivizace a půda, dobytek i stroje jim byly zabaveny a včleněny do vznikajících JZD. Až po listopadu 1989 mohli jejich potomci o tento majetek požádat v rámci restituce.

V létě roku 1945 se z Osvětiman vystěhovali do pohraničí tito občané se svými rodinami:

Oldřich Šesták, č.p. 36 Vincenc Čermoch, č.p. 40 František Masařík, č.p. 118

Rudolf Ježek, č.p. 80 Michal Verbík, č.p. 49 František Brhel, č.p. 6

Tomáš Zach, č.p. 154 Vojtěch Tesař, č.p. 201 František Klimek, č.p. 205

Miroslav Klimek, č.p. 205 Cyril Palán /ml./, č.p. 82 Rudolf Ryba, č.p. 120

Jaroslav Zlámal, č.p. 200 Antonín Rusňák, č.p. 44 Anna Krejčířiková, č.p. 52

Leopold Skřivan, č.p. 42 Josef Doložilek, č.p. 5 Božena Dvouletá, č.p. 157

Antonín Mrkús, č.p. 17 Antonín Náplava, č.p. 92 Ing. Jan Němec, č.p. 268

Antonín Němec, č.p. 140 Matouš Miklík, č.p. 217 Blažej Klimek, č.p. 205

Vavřín Stupal, č.p. 89 Josefa Svozilová, č.p. 6 Josef Hrušťák, č.p. 74

František Ševčík, č.p. 46 Miloslav Širůčka, č.p. 215 Josef Stupal, č.p. 89

Bedřich Rýznar, č.p. 181 Jaroslav Rýznar, č.p. 181 Vincenc Ondrůšek, č.p. 168

Ignác Kuchař, č.p. 269 Petr Hromada, č.p. 162 Matěj Novák, č.p. 32

Alois Důbrava/st./ z Hruškovic

Občané Osvětiman se v roce 1945 usadili na Znojemsku v těchto vesnicích:

v Tasovicích, Božicích, Vrbovci, Derflicích, Hrádku, Hodonicích, v Českých Křídlovicích, dále v obcích kolem Mikulova. Pár našich občanů odešlo osidlovat i pohraničí na Severní Moravě (Vrbno pod Pradědem, na Ostravsko). Tito noví obyvatelé pohraničí na svou rodnou obec nikdy nezapomněli a pokud jim to dovolil čas a zdraví, tak ji někteří navštěvovali. Jejich příbuzní, kteří zůstali v Osvětimanech, zase na oplátku přijížděli za nimi. V posledních letech bohužel většinou jen na pohřby. Hroby našich bývalých spoluobčanů na hřbitovech v pohraničí, jsou dnes vlastně jedinou památkou na tyto události před šedesáti lety.

[Nahoru]

Historická výročí

Naše obec má velmi bohatou historii a určitě nebude na škodu připomenout si, která kulatá historická výročí připadla na rok 2005. Ty nejzajímavější jsem vybral z osvětimanských kronik a archivních materiálů a čtenářům je předkládám.

1350 – 31. července bylo do Zemských desek Olomouckých vloženo potvrzení, že vkošský plebán Lambert z Rájce a jeho sestra Anka jsou společníky na svých statcích v Osvětimanech /první písemná zmínka o naší obci/ - 655. výročí

1365 – první písemná zmínka o kostele v Osvětimanech -640.výročí

1500 – poslední z rytířů Smetanů Jiří, byl bezdětný a svůj majetek v Osvětimanech odkázal pánům ze Zástřizlí, kteří sídlili na Buchlově. Rytíř Jiří Smetana odešel na horu sv.Klimenta, kde se věnoval poustevnickému životu. - 505.výročí

1620 – zanikla v Osvětimanech fara, dřevěný kostel zrušen - 385.výročí

1675 – od tohoto roku začínají v Osvětimanech matriky křestní, oddávkové a úmrtní - 330.výročí

1780 – na náklady faráře Josefa Reutera je místní přízemní faře přistavěno jedno patro - 225.výročí

1880 – dal na Hoře sv.Klimenta postavit boršický děkan Jan Studený dřevěnou kapličku - 125.výročí

1900 – měly Osvětimany 177 domů a 1025 obyvatel (skoro o 200 více než letos) - 105.výročí

1900 – za starosty Jiřího Sabáčka se staví přes obec silnice a most přes „broďák“ (směr Vřesovice) - 105.výročí

1905 – provádí poštovní oficiál B. Čechmánek na hoře sv.Klimenta archeologické vykopávky (bylo nalezeno 7 lidských koster) - 100.výročí

1920 – dne 5. září byl slavnostně odhalen pomník padlým vojínům z I. světové války. Původně stával naproti dnešnímu dětskému zdravotnímu středisku, v 60.letech 20.stol. byl přestěhován na dnešní místo do parku. V roce 1995 byl restaurován. - 85.výročí

1945 – dne 29. dubna je naše obec osvobozena jednotkami rumunské armády - 60.výročí

1950 – zřízen stálý biograf v bývalém hostinci (dnes restaurace U Janošků) - 55.výročí

1955 – 1. září založena v obci mateřská škola (měla jednu třídu a ta byla na obecní škole) - 50.výročí

1955 – zakoupil TJ Sokol louku za Vaškovým mlýnem za účelem stavby koupaliště - 50.výročí

1960 – zrušen tehdejší Zlínský kraj i okres Kyjov a Osvětimany nově začleněny do kraje Jihomoravského a okresu Uherské Hradiště. - 45.výročí

1970 – Osvětimany mají 970 obyvatel (o deset let později už jen 870) - 35.výročí

1980 – zahájena stavba Osvětimanské přehrady (dokončena a napuštěna 1985) - 25. a 20.výročí

2000 – velké oslavy 650. let obce Osvětimany 5.výročí

L. Berka, kronikář

[Nahoru]

Restaurování kříže u Martexu

Osvětimany patří k obcím, které pečují o památky ve svém katastru. Každý rok provádí dle svých finančních možností rekonstrukci, údržbu nebo restaurování alespoň jedné z nich. V letošním roce přišel na řadu kříž u Martexu. Již několik let upozorňovali na jeho havarijní stav a nebezpečí rozpadu občané ze Zábřan (viz. Foto). Kříž pochází z roku 1905 a byl zbudován rodinou Palánových, jak se dočteme na jeho zadní straně „ku cti a chvále Boží věnovali František, Marie a Cyrill Palan L.P. 1905“. Bohužel důvod, proč byl postaven se nepodařilo zjistit.

S restaurováním se začalo v jarních měsících. Na doporučení paní PhDr. J. Spathové z odboru Krajské památkové péče ve Zlíně byl pověřen touto prací kamenosochař a restaurátor pan V. Bilík z Boršic. Z počátku se počítalo s opravou přímo na místě. Po podrobnějším ohledání kříže bylo rozhodnuto, že bude rozebrán a oprava provedena v kamenosochařské dílně. Kříž z jemného hořického pískovce se skládá ze 6 dílů: základní kámen, podstavec, tělo s upevněnou mramorovou deskou a vzadu s nápisem zbudovatele, okapové hlavice ze dvou dílů a kříže ze dvou dílů, na kterém je připevněno litinové tělo Krista.

Co obnášelo restaurování kříže? Nejdříve byly z jednotlivých dílů odstraněny nánosy mechů, lišejníků a starých

laků. Litinové tělo Krista se odrezilo a na základní nátěr proti korozi se ozlatilo. Rozlomené části (pískovcový kříž, díly pod křížem,...) musely být slepeny. Mramorová deska, s ornamentem a nápisem „Postůj zde a uvažuj člověče pro hříchy tvé krev nevinná teče“, byla napuštěna zpevňujícími prostředky, přebroušena do pololesku, praskliny a chybějící části slepeny a doplněny. Ornamenty i s nápisem byly přesehány a obnoveny. Nakonec se jednotlivé díly napustily ochrannými prostředky proti vodě a větru.

Kříž byl znovu usazen na začátku října. Při této příležitosti upravil OÚ i jeho okolí. Vzniklo tak příjemné zákoutí s posezením.

PhDr. M. Náplavová

[Nahoru]

Podzim našeho „A“ mužstva v okresním přeboru

Po skončení bujarých oslav na konci minulé sezóny nastaly přípravy na první sezónu Osvětiman v okresním přeboru. Prvotním naším cílem bylo opravit hřiště, které již v okresní soutěži patřilo k těm nejhorším. Fotbalový výbor ve spolupráci se sponzory najal na tuto nelehkou práci firmu, která se snažila naši jílovitou půdu provzdušnit štěrkem a zasadit novou travu. Po třech týdnech se začalo hřiště znovu pravidelně seklo a ihned se ukázala užitečnost odvedené práce. Jelikož jsme kvůli úpravám na našem dolním hřišti nemohli trénovat, musely být tréninky přesunuty na hřiště školní a všechny přípravné zápasy odehrány na venkovní půdě. Do mužstva přestoupil jediný hráč Josef Donátek z Vřesovic.

První přátelské utkání skončilo smírně se sousedy z Ježova (1:1) a v druhém zápase vyzkoušeli své síly proti soupeři z Polešovic, kterého jsme nakonec deklasovali 5:0. Další přátelské utkání bylo odehráno s Ježovem, ale tentokrát odjízďdlo naše mužstvo s porážkou 3:2. Přípravu hráči zakončili výhrou s týmem z Těmic hokejovým výsledkem 5:4.

Hned v prvním mistrovském utkání jsme prokázali nezkušenost nováčka ve vyšší soutěži a po slibně rozehraném zápase nakonec pouze remizovali s rezervním týmem Hluku „B“ (2:2). V dalším utkání naši hráči doma vybojovali první výhru v okresním přeboru, a to nad týmem Břestku (4:0). Vítězná euforie nám vydržela i v prvním zápase na hřišti soupeře, který jsme i přes vydatný déšť vyhráli a připravili tím o všechny body domácí Drslavice (1:2). Následovalo nesmírně těžké utkání s Havřicemi, které se nám po urputném boji podařilo vyhrát 2:0 a náš brankář Karel Klučka si připsal už druhou nulu v okresním přeboru. Toto vítězství nás vymrštilo na průběžné první místo. Hned v následujícím zápase nám ušetřilo domácí družstvo z Kněžpole krutou lekci v proměňování šancí a porazilo nás vysokým výsledkem 5:0! V dalším utkání jsme chtěli potvrdit domácí neporazitelnost s týmem Korytné. Velmi tvrdý zápas s bojovným soupeřem se podařilo nakonec dotáhnout do vítězného konce (2:1). Následující utkání jsme odehráli jako hostující celek na hřišti Tupes. Domáci se ukázali jako zdatný protivník, ale štěstí v tomto zápase stálo na naší straně a po výhře 1:0 si mužstvo odváželo všechny body. Po nelehkém vítězství na domácí půdě proti celku z Boršic u Blatnice, ve kterém hráči hlavně v druhé polovině zápasu prokázali naši sílu a dokázali otočit nepříznivý výsledek z prvního poločasu (3:2), nás čekalo další obtížné utkání. Bylo ztížené absencí některých hráčů, kteří si protáhli hodovou sobotu až do neděle. Po slibném začátku (2:0 pro nás) jsme vyhraný zápas ztratili a odvezli si z Horního Němčí porážku 4:2! V cestě za dalšími soutěžními body jsme si doma poradili s urputným soupeřem z Bílovic a tím potvrdili domácí neporazitelnost ziskem všech tří bodů (2:1). Následující týden jsme bohužel protáhli nelichotivou bilanci s celkem z Ostrožské Lhoty a na jeho půdě opět prohráli výsledkem 1:0. Zápas byl ovlivněn zraněními a absencí několika klíčových hráčů z minulých utkání, ale i tak byl z naší podle slov trenéra předveden srdnatý a bojovný výkon. Naš nejhorší výkon podzimní části sezóny jsme si bohužel nechali na poslední zápas odehraný na domácí půdě. Utkání velmi slabé úrovně se nepodařilo vyhrát a nakonec skončilo se soupeřem z Traplic smírně 3:3. Celá podzimní část byla ukončena šťastnou výhrou na hřišti v Sušicích, kde byla zúročena naše bojovnost ziskem všech tří bodů (0:1)!

Díky získaným 26 bodům a konečnému skóre 24:20 jsme se zařadili na 3. místo v tabulce okresního přeboru se ztrátou pouhých 2 bodů na vedoucí Kněžpole. Naším nejlepším střelcem podzimu se stal náš kapitán René Křemeček (6 branek), který společně s brankářem Karlem Klučkou patřil k oporám týmu. Hlavní podíl na skvělém umístění nováčka z Osvětiman má samozřejmě celé mužstvo v čele s trenérskou dvojicí Luboš Křemeček st. a Vratislav Mynář.

Chtěl bych poděkovat mužstvu za vzornou reprezentaci obce, vynikajícím fanouškům za úžasnou fotbalovou atmosféru, ale také všem sponzorům a vedení TJ Osvětimany za snahu a píli, kterou za podzimní část sezóny 2005/2006 mnohokrát prokázali. Krásné prožití vánočních svátků a šťastný nový rok 2006 přeje

Tomáš Kordula

[Nahoru]

Fotbaloví žáci

Nejmenší osvětimanští fotbalisté se v podzimní části sezóny potýkali především s účastí na trénincích a zápasech. Jedno utkání dokonce muselo být pro jejich nedostatečný počet kontumováno ve prospěch soupeře.

Volného času se nedostávalo ani vedení žáků, a tak zde docházelo ke změnám a záskokům. Hlavního trenéra Milana Frýzu musel někdy nahradit Bronislav Rajsigl, vypomáhat musel i Petr Náplava. Přesto naši žáci dokázali navázat na zlepšující se tendenci výsledků z minulé sezóny a po podzimu obsadit desáté místo v tabulce.

První zápas skončil neslavou devítigólovou porážkou se silnými Nedakonice. Sérii proher, s Medlovicemi 1 : 3, Starým Městem 0 : 7, a Kostelany 0 : 4, ukončila jednobranková remíza se Zlechovem. Po následné prohře 0 : 3 v Boršicích následovala řada velmi dobrých výsledků. Osvětimaňští žáci nejprve v deseti hráčích porazili 1 : 0 Tupesy, potom dokonce 5 : 0 Buchlovice, uhráli bezbrankovou plachtu se soupeřem z Jalubí a gólem Ondřeje Hajného, nejlepšího střelce mužstva, zvítězili ve Stříbrnicích 1 : 0. Poslední dva podzimní zápasy ovšem poměrně vysoko prohráli. Nejprve prohráli v Ořechově a potom na domácí půdě podleli Polešovicím 0 : 5.

Nejčastěji reprezentovali Osvětimaňany Jakub a Lukáš Náplavovi, Daniel Janča, Zdeněk Treflík, Filip Blecha, Richard a Miroslav Struhovi, Libor Kučera a opravdová opora mužstva v brance Miroslav Břustek. Dále hrávali Miloslav Janča, Ondřej Hajný, Tomáš Hauser a Dominik Cvek. V jednom zápase se do branky postavil Michal Hlaváček. Asi v polovině sezóny pak ještě doplnili mužstvo Tomáš Malát, Lukáš Běhúnek a Matěj Hauser.

Žáci již započali zimní přípravu ve školní tělocvičně pod obětavým vedením ing. Petra Náplavy. Přejme jim, aby na jaře v tabulce postoupili o nějakou tu příčku výše a hlavně aby je fotbal bavil. Vás ostatní zveme na jejich zápasy. Výborné by bylo, kdyby se v Osvětimaňanech našel někdo další, kdo by chtěl s tréninkem našich fotbalových žáků pomoci.

Josef Bartoněk, člen výboru TJ

[Nahoru]

Florbal

Pro letošní florbalovou sezónu 2005/2006 se družstvo starších žáků z naší základní školy přihlásilo do soutěže Ligy sokolské župy slovácké. V rámci ní sehrají od prosince do května několik turnajů. V minulé sezóně 2004/2005 v této soutěži naše florbalové naděje získaly výborné druhé místo. Letos bychom rádi navázali na tento úspěch.

Pokud budete chtít družstvo podpořit, rozpis utkání najdete na webových stránkách naší obce. Tréninky probíhají každou středu v tělocvičně místní ZŠ. Pro ty, kteří mají zájem se trochu protáhnout, ale už pouze rekreačně, je tu úterní termín v sedm hodin večer. V tento den, každý týden, si můžete spolu s námi potýrat tělo v tomto nenáročném a stále populárnějším sportu.

Richard Struha

[Nahoru]

Bude kroužek!

Stolní tenis dostal letos zlepšením podmínek pro svou činnost v tělocvičně základní školy novou podobu. Ale problémy spojené s přístupem mládeže, hlavně té starší, k pojetí sportu, zábavy a pravidelného tréninku přetrvávají, což se projeví při kontaktu v cizím prostředí. Když už mladí nemají touhu soutěžit, mohli by mít alespoň snahu, aby si hezky zahráli. Nechuť k pravidelnosti a absence cílevědomé soutěživosti je příznačná. V šachovém kroužku se snažím, abychom se za vynaložené prostředky odvděčili dobrou reprezentací Osvětimaňan. Kroužek stolního tenisu existuje sice pro zábavu, ale domnívám se, že mládež i s rodiči by si měla uvědomit, že i zde jsme povinni se motivovat k pravidelnému scházení, abychom se tomuto sportu učili a dosáhli určité úrovně. Tuto povinnost máme ke škole, která nese nemalé náklady (teplo, světlo a další), ale i vůči sobě.

Přišlo pět malých prvňáčků a je třeba je učit pravidelnosti v tréninku a soutěživosti. Apeluji na rodiče, apeluji na sportovní veřejnost, přijďte pomoci. Zlomíte-li hůl nad naší mládeží, zlomíte hůl sami nad sebou. Podle zákona akce – reakce se pak mládeži nedivte, bude jen vracet, co jsme do ní vložili.

Přeji všem v Osvětimaňanech příjemné prožití svátků vánočních a splnění všech přání v novém roce.

Pilař Karel

[Nahoru]

Zahájení čtvrté soutěžní sezony mladých šachistů.

Každý sportovní kroužek má své cíle. Naším cílem se stalo obhájení pozic, jak mladších šachistek a šachistů v soutěžích okresu, tak těch starších v krajských soutěžích. Nebude to jednoduché, i když velcí kluci, kteří hrají nejvyšší soutěže, zkvalitnili práci s mládeží. Naši mladší, obzvláště naše slečny, mají laťku velmi vysoko. L. Blechová obhájuje 1. místo a K. Budíková 4. místo. Hoši, posílení nováčkem R. Černochem, budou obhajovat 11. místo L. Náplavy a 27. místo Z. Lavičky. Pokud udrží své umístění do 30. místa, tak to bude velmi dobré. Mezi staršími bude hájit 2. místo P. Churá, 9. místo J. Náplava, a 15. místo M. Blecha. Loni nebyla v kraji vypsána kategorie pro M. Pešku. Budeme rádi, když posledně jmenovaní letos potvrdí své umístění v první třicítce kraje. V

kategorii H-12 budou bojovat L. Vaculík a nováček M. Bujáček.

Sezonu začali mladí táborem ve Vřesovicích a následným výborným 7. místem, L. Blechové na přeboru republiky. Potom se mladí šachisté představili na turnaji velké ceny regionu na domácí půdě. Velkým úspěchem bylo 8. místo L. Vaculíka v kategorii H-14, 6. místo L. Náplavy v kategorii H-10 a 7. místo L. Blechové.

Následoval přebor Moravy, kde 1. místo obsadila P. Churá a 3. místo L. Blechová. Nejlépe v dalších kategoriích zahráli L. Náplava (H-10), R. Černoch (H-12), J. Náplava (H-14). Zde bych připomenul i šestiletého K. Budíka a jeho 2 body.

Pak přišla kvalifikace na krajský přebor družstev mládeže v Boršicích. Vítězstvím našeho A mužstva si mladí adepti královské hry nasadili do budoucna laťku pro reprezentaci Osvětiman v družstvech velmi vysoko. Mým cílem je nastoupenou cestu udržet. Vítězství vybojovali v sestavě: kapitán J. Náplava, M. Blecha, M. Peška, L. Vaculík a P. Churá. Blahopřeji.

Naše B družstvo zatápělo favoritům v sestavě kapitán M. Bujáček, L. Náplava, R. Černoch, Z. Lavička a K. Budíková. V posledním kole vedlo nad celkově druhým týmem 2:1 a bylo krůček od překvapení.

Čtyři dny nato jsme jeli na přebor škol do Hluku. Starší družstvo v sestavě kapitán M. Blecha, M. Peška, M. Bujáček vybojovalo 5. místo. Mladší v sestavě kapitán L. Vaculík, L. Náplava, R. Černoch, se střídajícími Z. Lavičkou a K. Budíkovou obhájilo 3. místo a dovezli diplom a medaili.

Úspěchem skončil i další turnaj velké ceny v Hluku. V kategorii H-14 posunul historicky nejlepší umístění 7. místem M. Peška, 13. skončil J. Náplava, a 15. M. Blecha. V kategorii H-10 obsadila 11. místo L. Blechová.

Na závěr jsem si nechal naše čtyři šestileté broučky. Začali na Grand prix u nás, pak vyjeli jako C družstvo na kvalifikaci do Boršic a týden poté na Grand prix regionu v Hluku. V mladých L. Černochové, E. Náplavové, K. Budíkové a P. Vajčnerovi se ukazuje, že nemusíme mít obavu o šachovou budoucnost mládeže v Osvětimanech.

Co nás čeká dál? Zahájení krajských Grand prix, Vánoční turnaj, přátelské utkání s Veselím nad Moravou a potom hlavní cíl – boje o udržení v krajském přeboru.

Děkuji vedení obce, kulturnímu klubu, za velmi aktivní přístup panu starostovi a všem rodičům a příznivcům, bez nichž by nebylo to, co je. Zvláštní poděkování patří také paní E. Náplavové, jejíž obětavý přístup je příslibem pro mladé do budoucnosti. Děkuji také trenéru ing. J. Tomkovi za spolupráci.

Karel Pilař

[Nahoru]

Šachový klub KK – muži

Šachový klub uspořádal 11. září II. ročník turnaje „O putovní pohár starosty“. Turnaje se zúčastnilo 52 hráčů z devíti oddílů. Vítězem se stal F. Vrána s 8 body ze St. Města, stejný počet bodů získal druhý Jan Sosna ze Zlína, třetí Pavel Zpěvák ze Starého Města vybojoval 6,5 bodu. Z osvětimanských skončil s pěti body na 17. pozici P. Kunc, 20. P. Churý, také s pěti body a 24. žák Jakub Náplava, který získal pěkné čtyři body.

18. září jsme se zúčastnili v Boršicích přeboru Moravy členných družstev. V konkurenci 40 oddílů se A mužstvo umístilo na 20. místě a B mužstvo na 30. místě. Tréninky se konají 2x týdně v úterý a čtvrtek od 18,30 do 22,30 hod.

Sehráli jsme 2 mistrovské zápasy s těmito výsledky: Bojkovice A – Osvětimany A 6:2 a Osvětimany A – Vlčnov B 3,5:4,5. Do konce roku sehrajeme dva zápasy 4. 12. doma s Hlukem A a 18. 12. v Dolním Němčí.

26. 12. chceme pořádat Štěpánský turnaj společně se žáky.

Do nového roku bych chtěl všem příznivcům šachu popřát hodně štěstí, zdraví a sportovních úspěchů.

R. Ondrůšek

[Nahoru]

Petr Blažek – závodník v automobilovém slalomu

I v této, již jeho páté sezóně, se zúčastnil Petr Blažek soutěže mistrovství ČR v automobilovém slalomu.

Letos vyjel se svým nově postaveným, ještě syrovým, Peugeotem 106 Maxi a potýkal

se ze zatím vzdorující technikou, pro něho ještě neznámou.

„Tento rok беру jako přestupný a testovací, neboť jsem přestoupil do vyšší kategorie a auto ještě stále postupně upravujeme,“ říká Petr.

Letošní sezónu zakončil na 5. místě v absolutní kvalifikaci.

[Nahoru]

Ski park Osvětimany

O době před vánočními svátky bude možno v Osvětimanech opět po letech hovořit jako o začátku lyžařské sezóny. Na Dolních pasekách bude otevřen lyžařský areál Ski park Osvětimany. V současné době se dokončují

stavební práce na technologickém zařízení vleku a terénní úpravy. Těsně před dokončením je i výstavba ostatních zařízení. Lyžařský areál se nachází v překrásném přírodním prostředí chřibských lesů a naší snahou je, aby patřil k těm nejmodernějším, aby se u nás návštěvníkům líbilo a vždy se k nám rádi vraceli. Lyžaři se mohou těšit na čtyři sta metrů dlouhý, oboustranně osvětlený, uměle zasněžený svah, upravený sněžnou rolbou. Převýšení svahu je 98 metrů. Nahoru vyvezou lyžaře dva nové vleky o celkové kapacitě 1880 osob, pod svahem budou turnikety na čipové karty. Svah je vhodný jak pro začínající, tak pro velmi zdatné lyžaře, pamatujeme ale i na ty nejmenší, pro které připravujeme šedesátimetrový dětský vlek mimo hlavní svah. V případě příznivých podmínek bude možné využít i zamrzlou vodní hladinu přilehlého rybníka k bruslení, a to i ve večerních hodinách. Příjemnou atmosféru celého areálu dotváří stylová srubová hospoda s celoročním provozem o kapacitě 45 míst. Protože kolem Ski parku vede oblíbená cyklostezka, věříme, že si do našeho areálu najdou cestu nejen lyžaři a bruslaři v zimě, ale i cyklisté od jara do podzimu. Velmi srdečně zveme i všechny ostatní, bude nás těšit, když se nový areál stane Vaším oblíbeným cílem.

Kamila a Vratislav Mynářovi